

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 40/97, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Slovakiasta yhteisöön 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1997 (kaksoisvalvontajärjestelmän jatkaaminen) 1
- Komission asetus (EY) N:o 41/97, annettu 13 päivänä tammikuuta 1997, kasviöljyn toimittamisesta elintarvikeapuna 3
- Komission asetus (EY) N:o 42/97, annettu 13 päivänä tammikuuta 1997, banaanien tuontitodistusten antamisesta tariffikiintiön mukaisesti vuoden 1997 ensimmäiseksi vuosineljännekeksi (toinen jakso) 9
- Komission asetus (EY) N:o 43/97, annettu 13 päivänä tammikuuta 1997, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 11
- * Neuvoston direktiivi 96/82/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, vaarallista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 13

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

97/27/EY:

- * Komission päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 1996, Japanista peräisin olevien kartiorullalaakereiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 34

Oikaisuja

- * Oikaistaan komission suositus 96/733/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, yhteisön direktiivien täytäntöönpanossa käytettävistä ympäristösopimuksista (EYVL N:o L 333, 21.12.1996) 40

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 40/97,****annettu 20 päivänä joulukuuta 1996,****tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Slovakiasta yhteisöön 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1997 (kaksoisvalvontajärjestelmän jatkaminen)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan, ottaa huomioon komission ehdotuksen, sekä katsoo, että

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan assosioinnista tehty Eurooppa-sopimus⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1995,

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian assosiointineuvoston päätöksellä N:o .../96⁽²⁾ osapuolet päättivät jatkaa päätöksellä N:o 2/95⁽³⁾ käyttöön otetun kaksoisvalvontajärjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1997 tietyin muutoksin,

tämän vuoksi on tarpeen muuttaa tietyistä kolmansista maista Euroopan yhteisöihin suuntautuvasta tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä 22 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 3054/95⁽⁴⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3054/95 soveltamista jatketaan 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1997 asso-

siointineuvoston päätöksen N:o .../96 mukaisesti noudattaen tämän asetuksen 2 artiklassa säädettyjä muutoksia. Asetuksen (EY) N:o 3054/95 johdanto-osassa sekä 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa oleva ilmaisu "1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1996 ulottuvana ajanjaksona" korvataan ilmaisu "1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1997 ulottuvana ajanjaksona". Poistetaan saman asetuksen 1 artiklan 4 kohta.

2 artikla

1. Korvataan asetuksen (EY) N:o 3054/95 liite III tämän asetuksen liitteellä.
2. Korvataan asetuksen (EY) N:o 3054/95 liitteessä IV ilmaisu "export licence" ilmaisulla "export document" ja ilmaisu "vientilisenssi" ilmaisulla "vientiasiakirja".

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1996.

Neuvoston puolesta

S. BARRETT

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 359, 31.12.1994, s. 2

⁽²⁾ Päätös on julkaistavana.

⁽³⁾ EYVL N:o L 325, 30.12.1995, s. 65

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 325, 30.12.1995, s. 1

LIITE

"LIITE III

SLOVAKIA

Luettelo kaksoisvalvontajärjestelmän alaisista tuotteista (1997)

<i>Kuumavalssatut ja peitattut levyvalmisteet kelattuina</i>	<i>Kuumavalssatut levyvalmisteet kaistaleina ja nauhoina</i>
7208 10 00	7211 14 10
7208 25 00	7211 14 90
7208 26 00	7211 19 20
7208 27 00	7211 19 90
7208 36 00	7212 60 91
7208 37 10	7220 11 00
7208 37 90	7220 12 00
7208 38 10	7220 90 31
7208 38 90	7226 19 10
7208 39 10	7226 20 20
7208 39 90	7226 91 10
	7226 91 90
7219 11 00	7226 93 20
7219 12 10	7226 94 20
7219 12 90	7226 99 20
7219 13 10	
7219 14 10	<i>Kylmävalssatut levyvalmisteet kaistaleina ja nauhoina</i>
7219 14 90	7211 23 10
	7211 23 51
7225 19 10	7211 23 99
7225 20 20	7211 29 20
7225 30 00	7211 90 19
	7211 90 90
<i>Määrämittaisiksi leikatut levyvalmisteet</i>	7226 92 90
7208 40 10	7226 93 80
7208 40 90	7226 94 80
7208 51 10	7226 99 80
7208 51 99	
7208 52 10	<i>Kuumasinkityt levyvalmisteet levyinä, kelattuina ja kaistaleina</i>
7208 52 99	7210 11 90
7208 53 10	7210 41 10
7208 53 90	7210 41 90
7208 54 10	7210 49 10
7208 54 90	7210 49 90
7208 90 10	7210 61 10
7208 90 90	7212 30 90
<i>Kuumavalssatut levyvalmisteet levyinä ja kelattuina</i>	<i>Läkipelti levyinä, kelattuina ja kaistaleina</i>
	7210 11 10
7209 15 00	7210 12 11
7209 16 90	7210 70 31
7209 17 90	7210 70 39
7209 18 91	7212 10 99
7209 18 99	
7209 25 00	<i>Suuntaisrakeistamattomat teräslevyvalmisteet levyinä, kelattuina ja kaistaleina sähköteknistä käyttöä varten</i>
7209 26 90	7209 17 10
7209 27 90	7209 27 10
7209 28 90	
7209 90 10	7211 23 91"
7209 90 90	

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 41/97,
annettu 13 päivänä tammikuuta 1997,
kasviöljyn toimittamisesta elintarvikeapuna**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnasta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo, että

edellä mainitussa asetuksessa vahvistetaan luettelo maista ja elimistä, joille voidaan toimittaa elintarvikeapua, ja määritetään yleiset perusteet elintarvikeavun kuljettamisesta fob-toimitusvaiheen jälkeen,

useiden elintarvikeavun antamista koskevien päätösten johdosta komissio on myöntänyt tietyille vastaanottajille kasviöljyä,

nämä toimitukset olisi tehtävä yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden yhteisössä liikkeelle saattamista koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2200/87⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 790/91⁽³⁾, annettujen sääntöjen mukaan,

on tarpeen tarkentaa erityisesti toimittamista koskevat määräajat ja ehdot sekä menettely, jota noudatetaan siitä aiheutuneiden kustannusten määrittämisessä,

toimitusten toteutumisen varmistamiseksi olisi säädettävä, että tarjouksen tekijöillä on mahdollisuus hankkia joko rapsiöljyä tai auringonkukkaöljyä; kunkin erän toimitus myönnetään alhaisimman tarjouksen tekijälle, ja tietyn erän osalta, ottaen huomioon toimitettavat pienet määrät, pakkaustavan ja toimituspaikkojen suuren lukumäärän, olisi säädettävä tarjoajan mahdollisuudesta merkitä kaksi

lastaussatamaa, jotka eivät soveltuvin osin, kuulu samaan satama-alueeseen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisössä saatetaan liikkeelle kasviöljyä sen toimittamiseksi yhteisön elintarvikeapuna liitteessä osoitetuille vastaanottajille asetuksen (ETY) N:o 2200/87 säännösten mukaisesti ja liitteessä luetelluin edellytyksin. Toimitukset jaetaan tarjouskilpailulla.

Toimittaminen kattaa yhteisössä tuotetun kasviöljyn liikkeelle saattamisen. Liikkeelle saattaminen ei saa koskea sisäisessä jalostusmenettelyssä valmistettua ja/tai pakattua tuotetta.

Kuhunkin liitteessä tarkennettuun erään liittyvät tarjoukset koskevat joko rapsiöljyä tai auringonkukkaöljyä. Jokaisessa tarjouksessa on ilmaistava tarkkaan öljyluokka, jota se koskee, muuten tarjous hylätään.

Poiketen asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä, tarjoaja voi erän A osalta merkitä kaksi lastaussatamaa, joiden ei tarvitse kuulua samaan satama-alueeseen.

Tarjouskilpailun voittajan katsotaan saaneen tietoonsa kaikki sovellettavat yleiset ja erityiset ehdot ja hyväksytyneen ne. Mitään muita hänen tarjoukseensa sisältyviä ehtoja tai varauksia ei oteta huomioon.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 166, 5.7.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 204, 25.7.1987, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 81, 28.3.1991, s. 108

LIITE

ERÄ A

1. **Toimi N:o** ⁽¹⁾: 1194/95 (A1); 1235/95 (A2); 1236/95 (A3); 1266/95 (A4); 1296/95 (A5)
2. **Ohjelma**: 1995
3. **Vastaanottaja** ⁽²⁾: Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland, puh.: +(31-70) 33 05 757; telekopio: 36 41 701; teleksi: 30960 EURON NL
4. **Vastaanottajan edustaja**: vastaanottaja nimittää
5. **Määräpaikka tai -maa**: A1: Madagaskar; A2+A3: Burkina Faso; A4: Kuuba; A5: Peru
6. **Liikkeelle saatettava tuote**: kasviöljy: joko puhdistettu rapsiöljy tai puhdistettu auringonkukkaöljy
7. **Tavaran ominaisuudet ja laatu** ⁽³⁾ ⁽⁷⁾ ⁽¹¹⁾: katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1.a tai b kohta)
8. **Kokonaismäärä (tonnia netto)**: 260,5
9. **Erien määrä**: 1, 5 osassa (A1: 45 t; A2: 30 t; A3: 20,5 t; A4: 105 t; A5: 60 t)
10. **Pakkaaminen ja merkinnät** ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾: katso EYVL N:o C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4A,B+C2) katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
merkinnässä käytettävä kieli: A1—A3: ranska; A4 + A5: englanti
11. **Tuotteen liikkeelle saattamisen tapa**: yhteisössä tuotetun puhdistetun kasviöljyn liikkeelle saattaminen. Liikkeelle saattaminen ei saa koskea sisäisessä jalostusmenettelyssä valmistettua ja/tai pakattua tuotetta.
12. **Toimitusvaihe**: toimitettu vapaasti laivaussatamaan ⁽¹⁰⁾
13. **Laivaussatama**: —
14. **Vastaanottajan tarkentama purkusatama**: —
15. **Purkusatama**: —
16. **Varaston osoite ja tarvittaessa purkusatama**: —
17. **Jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa**: 24.2.—16.3.1997
18. **Toimituksen määräpäivä**: —
19. **Menettely toimituskustannusten määrittämiseksi**: tarjouskilpailu
20. **Tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä**: 28.1.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
21. **Toisessa tarjouskilpailussa**:
  - a) tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä: 11.2.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
  - b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa: 10.—30.3.1997
  - c) toimituksen määräpäivä: —
22. **Tarjouskilpailuvakuuden määrä**: 15 ecua tonnia kohti
23. **Toimitusvakuuden määrä**: 10 prosenttia tarjouksen määrästä ecuina
24. **Osoite, johon tarjoukset ja tarjouskilpailuvakuudet lähetetään** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Teleksi: 25670 AGREC B; telekopio: +(32-2) 296 70 03 / 296 70 04
25. **Tarjouskilpailun voittajan pyynnöstä maksettava tuki** ⁽⁹⁾: —

ERÄ B

1. **Toimi N:o** (1): 66/96
2. **Ohjelma:** 1996
3. **Vastaanottaja** (2): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma puh.: +(39-6) 57 971; teleksi: 626675 WFP I
4. **Vastaanottajan edustaja:** vastaanottaja nimittää
5. **Määräpaikka tai -maa** (3): Sierra Leone
6. **Liikkeelle saatettava tuote:** kasviöljy; joko puhdistettu rapsiöljy tai puhdistettu auringonkukkaöljy
7. **Tavaran ominaisuudet ja laatu** (3) (7) (11): katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1.a tai b kohta)
8. **Kokonaismäärä (tonnia netto):** 1 000
9. **Erien määrä:** 1
10. **Pakkaaminen ja merkinnät** (6): katso EYVL N:o C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4A,B + C2) katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
merkinnässä käytettävä kieli: englanti
11. **Tuotteen liikkeelle saattamisen tapa:** yhteisössä tuotetun puhdistetun kasviöljyn liikkeelle saattaminen. Liikkeelle saattaminen ei saa koskea sisäisessä jalostusmenettelyssä valmistettua ja/tai pakattua tuotetta.
12. **Toimitusvaihe:** toimitettu vapaasti laivaussatamaan
13. **Laivaussatama:** —
14. **Vastaanottajan tarkentama purkusatama:** —
15. **Purkusatama:** —
16. **Varaston osoite ja tarvittaessa purkusatama:** —
17. **Jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa:** 3.—23.3.1997
18. **Toimituksen määräpäivä:** —
19. **Menettely toimituskustannusten määrittämiseksi:** tarjouskilpailu
20. **Tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä:** 28.1.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
21. **Toisessa tarjouskilpailussa:**
  - a) tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä: 11.2.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
  - b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa: 17.3.—6.4.1997
  - c) toimituksen määräpäivä: —
22. **Tarjouskilpailuvakuuden määrä:** 15 ecua tonnia kohti
23. **Toimitusvakuuden määrä:** 10 prosenttia tarjouksen määrästä ecuna
24. **Osoite, johon tarjoukset ja tarjouskilpailuvakuudet lähetetään** (1):

Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Teleksi: 25670 AGREC B; telekopio: +(32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (ainoastaan)
25. **Tarjouskilpailun voittajan pyynnöstä maksettava tuki** (4): —

ERÄ C

1. **Toimi N:o** (1): 1267/95
2. **Ohjelma**: 1995
3. **Vastaanottaja** (2): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma, puh.: +(39-6) 57 971; teleksi: 626675 WFP I
4. **Vastaanottajan edustaja**: vastaanottaja nimittää
5. **Määräpaikka tai -maa** (3): Guatemala
6. **Liikkeelle saatettava tuote**: kasviöljy: joko puhdistettu rapsiöljy tai puhdistettu auringonkukkaöljy
7. **Tavaran ominaisuudet ja laatu** (3) (7) (11): katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1.a tai b kohta)
8. **Kokonaismäärä (tonnia)**: 200
9. **Erien määrä**: 1
10. **Pakkaaminen ja merkinnät** (6) (9): katso EYVL N:o C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4A, B + C2) katso EYVL N:o 114, 29.4.1991, s. 1 (III. A. 3)
merkinnässä käytettävä kieli: espanja
11. **Tuotteen liikkeelle saattamisen tapa**: yhteisössä tuotetun puhdistetun kasviöljyn liikkeelle saattaminen. Liikkeelle saattaminen ei saa koskea sisäisessä jalostusmenettelyssä valmistettua ja/tai pakattua tuotetta.
12. **Toimitusvaihe**: toimitettu purkusatamaan — purettu
13. **Laivaussatama**: —
14. **Vastaanottajan tarkentama purkusatama**: —
15. **Purkusatama**: Santo Tomás de Castilla
16. **Varaston osoite ja tarvittaessa purkusatama**: —
17. **Jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa, kun toimitus jaetaan laivaussatamavaiheessa**: 24.2.—9.3.1997
18. **Toimituksen määräpäivä**: 6.4.1997
19. **Menettely toimituskustannusten määrittämiseksi**: tarjouskilpailu
20. **Tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä**: 28.1.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
21. **Toisessa tarjouskilpailussa**:
  - a) tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä: 11.2.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
  - b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa, kun toimitus jaetaan laivaussatamavaiheessa: 10—23.3.1997
  - c) toimituksen määräpäivä: 20.4.1997
22. **Tarjouskilpailuvakuuden määrä**: 15 ecua tonnia kohti
23. **Toimitusvakuuden määrä**: 10 prosenttia tarjouksen määrästä ecuina
24. **Osoite, johon tarjoukset ja tarjouskilpailuvakuudet lähetetään** (1):

Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Teleksi: 25670 AGREC B; telekopio: +(32-2) 296 70 03 / 296 70 04
25. **Tarjouskilpailun voittajan pyynnöstä maksettava tuki** (4): —

ERÄ D

1. **Toimi N:o** (1): 1334/95
2. **Ohjelma**: 1995
3. **Vastaanottaja** (2): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma, puh.: +(39-6) 57 971; teleksi: 626675 WFP I
4. **Vastaanottajan edustaja**: vastaanottaja nimittää
5. **Määräpaikka tai -maa** (3): Etiopia
6. **Liikkeelle saatettava tuote**: kasviöljy: joko puhdistettu rapsiöljy tai puhdistettu auringonkukkaöljy
7. **Tavaran ominaisuudet ja laatu** (3) (7) (11): katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1.a tai b kohta)
8. **Kokonaismäärä (tonnia netto)**: 1235
9. **Erien määrä**: 1, 4 osassa (D1: 200 t; D2: 360 t; D3: 400 t; D4: 275 t)
10. **Pakkaaminen ja merkinnät** (4) (8): katso EYVL N:o C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4A,B + C2) katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
merkinnässä käytettävä kieli: englanti
11. **Tuotteen liikkeelle saattamisen tapa**: yhteisössä tuotetun puhdistetun kasviöljyn liikkeelle saattaminen. Liikkeelle saattaminen ei saa koskea sisäisessä jalostusmenettelyssä valmistettua ja/tai pakattua tuotetta.
12. **Toimitusvaihe**: toimitettu määräpaikkaan
13. **Laivaussatama**: —
14. **Vastaanottajan tarkentama purkusatama**: —
15. **Purkusatama**: —
16. **Varaston osoite ja tarvittaessa purkusatama**: M.O.A. warehouses in: D1: Modjo; D2: Mekele; D3: Kembolcha; D4: Awassa
17. **Jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa, kun toimitus jaetaan laivaussatamavaiheessa**: 3.—16.3.1997
18. **Toimituksen määräpäivä**: 27.4.1997
19. **Menettely toimituskustannusten määrittämiseksi**: tarjouskilpailu
20. **Tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä**: 28.1.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
21. **Toisessa tarjouskilpailussa**:
  - a) tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä: 11.2.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
  - b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa, kun toimitus jaetaan laivaussatamavaiheessa: 17.—30.3.1997
  - c) toimituksen määräpäivä: 11.5.1997
22. **Tarjouskilpailuvakuuden määrä**: 15 ecua tonnia kohti
23. **Toimitusvakuuden määrä**: 10 prosenttia tarjouksen määrästä ecuina
24. **Osoite, johon tarjoukset ja tarjouskilpailuvakuudet lähetetään** (5):

Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
teleksi: 25670 AGREC B; telekopio: +(32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (ainoastaan)
25. **Tarjouskilpailun voittajan pyynnöstä maksettava tuki** (6): —

Viitteet

- (¹) Toimen numero on mainittava kaikessa kirjeenvaihdossa.
- (²) Tarjouskilpailun voittajan on otettava yhteyttä vastaanottajaan mahdollisimman pian selvittääkseen, mitä kuljetusasiakirjoja tarvitaan.
- (³) Tarjouskilpailun voittajan on annettava vastaanottajalle viralliselta laitokselta peräisin oleva todistus siitä, että kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevat ydinsäteilyä koskevat normit eivät ylitä toimitettavan tuotteen osalta. Radioaktiivisuustodistuksessa on oltava cesium-134- ja -137- sekä jodi-131-taso.
- (⁴) Asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan g alakohdan säännöksiä ei sovelleta.
- (⁵) Komission edustusto, johon tarjouskilpailun voittajan on otettava yhteyttä: katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 33.
- (⁶) Poiketen siitä, mitä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 114 määrätään, III.A.3.c kohdan teksti korvataan seuraavalla tekstillä: "merkintä 'Euroopan yhteisö'".
- (⁷) Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava vastaanottajalle tai hänen edustajalleen toimituksen yhteydessä seuraavat asiakirjat:
— terveystodistus. (A5 + viimeinen käyttöpäivä)
- (⁸) Laivaus on tehtävä 20 jalan konteissa, ehdoin FCL/FCL (kunkin kontin nettosisältö on 15 tonnia).
Toimittaja vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat konttien pinoamisesta konttiterminaliin laivaussatamassa. Vastaanottaja vastaa kaikista sitä seuraavista lastauskustannuksista, joihin kuuluvat konttien kontti-terminalista poisvientikustannukset.
Asetuksen (ETY) N:o 2200/87 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännöksiä ei sovelleta.
Tarjouskilpailun voittajan on esitettävä vastaanottajalle kunkin kontin täydellinen pakkausluettelo ja ilmoitettava kuhunkin tarjouskilpailuilmoituksessa tarkoitettuun laivausnumeroon liittyvien metallitölkkien lukumäärä.
Tarjouskilpailun voittajan on suljettava jokainen kontti numeroidun lukituslaitteen (SYSKO locktainer 180 seal) avulla ja toimitettava numero tiedoksi vastaanottajan huolitsijalle.
- (⁹) Konttien maksuttoman säilytysajan on oltava vähintään 15 päivää.
- (¹⁰) Poiketen asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä, tarjoaja voi merkitä kaksi lastausatamaa, joiden ei tarvitse kuulua samaan satama-alueeseen.
- (¹¹) Jokaisessa tarjouksessa on ilmaistava tarkkaan öljyluokka, jota se koskee; muuten tarjous hylätään.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 42/97,
annettu 13 päivänä tammikuuta 1997,
banaanien tuontitodistusten antamisesta tariffikiintiön mukaisesti vuoden 1997
ensimmäiseksi vuosineljännekeksi (toinen jakso)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94⁽²⁾,

ottaa huomioon banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1409/96⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 täydentävistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön alueelle tuotavien banaanien tariffikiintiöjärjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 1442/93 muuttamisesta 1 päivänä maaliskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 478/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 702/95⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

banaanien tuontitodistusten antamisesta vuoden 1997 ensimmäiseksi vuosineljännekeksi sekä uusien hakemusten jättämisestä 18 päivänä joulukuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2413/96⁽⁷⁾ 2 artiklassa vahvistetaan käytettävissä olevat määrät, joista voidaan esittää uusi tuontitodistushakemus tariffikiintiön mukaisesti vuoden 1997 ensimmäisen vuosineljänneksen osalta; asetuksen (EY) N:o 478/95 4 artiklan 3 kohdassa säädetään niiden määrän välittömästä määrittelystä, joille voidaan myöntää tuontitodistuksia kyseiseltä alkuperäalueelta tai kyseisiltä alkuperäalueilta,

komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 9 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos määrät, joille tuontitodistuksia haetaan tietyn vuosineljänneksen tai tietyn alkuperäalueen osalta asetuksen (EY) N:o 478/95 liitteessä I mainitulle maalle tai maaryhmälle, ylittävät ohjeelliset määrät, sovelletaan vähennysprosenttia; tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta C-luokan eikä A- ja B-luokan todistushakemuksiin, jotka koskevat enintään 150 tonnin määrää, jos A- ja B-luokan hakemuksiin liittyvä kokonaismäärä ei ylitä tietyn alkuperän osalta 15:tä prosenttia kaikista haetuista määristä,

koska Kolumbiasta B-luokasta peräisin oleville banaanille haettu määrä ylittää käytettävissä olevat määrät, olisi sovellettava vähennyskerrointa; tuontitodistuksia voidaan antaa kaikissa muissa uusissa hakemuksissa esitetyille määrille, ja

tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi, jotta todistuksia voidaan antaa niin pian kuin mahdollista,

ON ANTANUT TAMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistukset annetaan banaanien tariffikiintiöiden mukaisesti asetuksen (EY) N:o 478/95 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjen uusien hakemusten osalta vuoden 1997 ensimmäiseksi vuosineljännekeksi:

1. hakemuksessa mainitulle määrälle alkuperää "Kolumbia" koskevien B-luokan todistushakemusten osalta muutettuna vähennyskerroimella 0,2270 lukuun ottamatta kuitenkaan hakemuksia, jotka koskevat enintään 150 tonnin määrää;
2. hakemuksessa mainitulle määrälle muun kuin edellä 1 alakohdassa mainittujen alkuperien osalta;
3. hakemuksessa mainitulle määrälle C-luokan todistusten osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä tammikuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 47, 25.2.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105

⁽³⁾ EYVL N:o L 142, 12.6.1993, s. 6

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 181, 20.7.1996, s. 13

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 49, 4.3.1995, s. 13

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 71, 31.3.1995, s. 84

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 329, 19.12.1996, s. 21

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 43/97,
annettu 13 päivänä tammikuuta 1997,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan
määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten

mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä tammikuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL N:o L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
13 päivänä tammikuuta 1997 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 15	052	42,0
	204	56,5
	624	175,4
	999	91,3
0707 00 10	053	198,8
	624	112,4
	999	155,6
0709 10 10	220	192,2
	999	192,2
0709 90 71	052	130,0
	999	130,0
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	39,0
	204	50,3
	448	28,4
	600	55,4
	624	39,3
	999	42,5
0805 20 11	052	58,2
	204	66,4
	999	62,3
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	65,9
	464	86,0
	624	76,0
	999	76,0
	0805 30 20	052
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	528	45,5
	600	81,5
	999	67,8
	052	53,0
	060	48,1
	064	64,7
	400	87,7
0808 20 31	404	76,2
	720	58,5
	999	64,7
	052	74,6
	064	71,6
	400	101,5
	624	75,5
	999	80,8

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/82/EY,

annettu 9 päivänä joulukuuta 1996,

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾

sekä katsoo, että

- 1) tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta aiemmin 24 päivänä kesäkuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/501/ETY ⁽⁴⁾, koskee tietyn teollisen toiminnan mahdollisesti aiheuttamien suuronnettomuuksien ennalta estämistä ja niiden ihmiselle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamista,
- 2) yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden ja periaatteiden tarkoituksena on, sellaisina kuin ne määritellään perustamissopimuksen 130 r artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä täsmennetään Euroopan yhteisön ympäristöalan toimintaohjelmissa ⁽⁵⁾, erityisesti ennalta ehkäisevin toimenpitein säilyttää ja suojella ympäristön laatua sekä suojella ihmisen terveyttä,
- 3) ympäristöalan neljänteen ohjelmaan liittyvässä päätöslauselmassaan ⁽⁶⁾ neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat korostivat direktiivin 82/501/ETY tehokkaamman täytäntöönpanon välttämättömyyttä ja pyysi tarkistamaan tätä direktiiviä muun muassa siten, että tarvittaessa sen soveltamisalaa mahdollisesti laajennettaisiin ja lisättäisiin tietojen vaihtoa jäsenmaiden välillä tällä alalla; myös viides toimintaohjelma, jonka yleiset suunta-aviivat neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat hyväksyivät 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa päätöslauselmassaan ⁽⁷⁾, korostaa vaarojen ja onnettomuuksien parempaa hallintaa,

4) Bhopalin ja Meksikon onnettomuuksien jälkeen, jolloin vaarallisten aineiden ja asuinalueiden lähekkäisyyden aiheuttama vaara tuli selvästi esiin, neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat kehottivat 16 päivänä lokakuuta 1989 antamassaan päätöslauselmassa komissiota sisällyttämään direktiivin 82/501/ETY maankäytön suunnittelun valvontaa koskevia säännöksiä uusia laitoksia hyväksyttäessä sekä kehitettäessä yhdyskuntarakennetta olemassa olevien laitosten ympärillä,

5) viimeksi mainitussa päätöslauselmassa neuvosto kehotti komissiota toimimaan yhteistyössä jäsenmaiden kanssa keskinäisen yhteisymmärryksen edistämiseksi sekä turvallisuusselvityksiä koskevien kansallisten periaatteiden ja käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi,

6) on toivottavaa, että eri keinoin hankitut kokemukset suuronnettomuuksia aiheuttavien vaaratilanteiden hallinnasta kerätään yhteen; komission ja jäsenvaltioiden olisi ylläpidettävä suhteitaan toimivaltaisten kansainvälisten elinten kanssa ja pyrittävä toteuttamaan tässä direktiivissä esitettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä kolmansiin maihin,

7) Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista on määräyksiä toimenpiteistä sellaisten teollisuusonnettomuuksien ennaltaehkäisemisestä, joilla voi olla rajojen yli ulottuvia seurauksia, niihin varautumisesta ja niiden torjunnasta, sekä tämän alan kansainvälisestä yhteistyöstä,

8) direktiivi 82/501/ETY oli yhdenmukaistamisen ensimmäinen välivaihe, ja kyseistä direktiiviä olisi muutettava ja täydennettävä suojelun korkean tason varmistamiseksi yhdenmukaisesti ja tehokkaasti koko yhteisössä; tässä vaiheessa yhdenmukaistaminen rajoittuu toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen tehokkaamman laajalle alueelle vaikuttavien suuronnettomuuksien torjuntajärjestelmän käyttöönottamiseksi ja näiden onnettomuuksien vaikutusten rajoittamiseksi,

9) suuronnettomuuksien vaikutukset voivat ulottua rajojen yli; onnettomuuden ekologisista ja taloudellisista kustannuksista joutuvat vastaamaan sekä asian-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 106, 14.4.1994, s. 4 ja EYVL N:o C 238, 13.9.1995, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 295, 22.10.1994, s. 83

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä helmikuuta 1995 (EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 80), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 19 päivänä maaliskuuta 1996 (EYVL N:o C 120, 24.4.1996, s. 20) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 15 päivänä heinäkuuta 1996 (EYVL N:o C 261, 9.9.1996, s. 24).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 230, 5.8.1982, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48)

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 1

EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 1

EYVL N:o C 46, 17.2.1983, s. 1

EYVL N:o C 70, 18.3.1987, s. 1

EYVL N:o C 138, 17.5.1993, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 328, 7.12.1987, s. 3

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 138, 17.5.1993

- omainen laitos että kyseessä olevat jäsenvaltiot; sen vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä suojelun korkean tason varmistamiseksi koko yhteisössä,
- 10) tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan sen rajoittamatta työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien yhteisön säännösten soveltamista,
- 11) ei ole tarkoituksenmukaista käyttää luetteloa, jossa nimetään tiettyjä laitoksia mainitsematta muita aivan samat vaarat sisältäviä laitoksia, ja tällainen käytäntö voi johtaa siihen, että suuronnettomuuksien mahdollisia aiheuttajia voi jäädä säännösten ulkopuolelle; direktiivin 82/501/ETY soveltamisalaa on muutettava niin, että säännöksiä voidaan soveltaa kaikkiin laitoksiin, joissa on niin paljon vaarallisia aineita, että suuronnettomuuden vaara on olemassa,
- 12) jäsenvaltiot voivat perustamissopimusta noudattaen ja yhteisön asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti pitää voimassa tai toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviä kuljetuksiin liittyviä toimintoja satamassa ja ratapihoilla tässä direktiivissä säädettyä turvatasoa vastaavan tason varmistamiseksi;
- 13) vaarallisten aineiden siirtämisestä putkilinjoja pitkin voi myös aiheutua suuronnettomuuksia; komission on, kerättyään ja arvioituaan tietoja yhteisön piirissä olemassa olevista järjestelyistä tällaisen toiminnan ja niihin liittyvien onnettomuustilanteiden sääntelemiseksi, valmistettava tiedonanto, jossa esitetään perustelut tällä alalla mahdollisesti tarvittaville toimenpiteille ja tähän tarkoitukseen parhaiten soveltuva keino,
- 14) jäsenvaltiot voivat perustamissopimusta noudattaen ja yhteisön asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti pitää voimassa tai toteuttaa kaatopaikkoja koskevia toimenpiteitä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin piiriin,
- 15) analysoitaessa yhteisön alueella ilmoitettuja suuronnettomuuksia käy ilmi, että suurin osa onnettomuuksista johtuu johtamis- ja organisaatiojärjestelmien puutteellisuudesta; on aiheellista määritellä yhteisötasolla johtamisjärjestelmiä koskevat perusperiaatteet suuronnettomuuksiin liittyvien vaaratilanteiden ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi sekä niiden seurausten rajoittamiseksi,
- 16) toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa laitosten tarkastamista koskevien järjestelyjen erot voivat johtaa eroihin suojelun tasossa; on aiheellista vahvistaa yhteisön tasolla olennaiset vaatimukset, joita jäsenvaltioiden käyttöön ottamien tarkastusjärjestelmien on vastattava,
- 17) sen osoittamiseksi, että kaikki tarpeellinen on tehty suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, asianosaisten kouluttamiseksi tällaisten onnettomuuksien varalta sekä tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi onnettomuuden sattua, on tärkeää, että huomattavia määriä vaarallisia aineita sisältävien tuotantolaitosten toiminnan harjoittajat antavat toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja turvallisuus selvityksen muodossa, jossa kerrotaan tarkasti tuotantolaitokseen, siellä oleviin vaarallisiin aineisiin, laitteistoihin tai varastointiin, mahdollisiin suuronnettomuuksiin sekä johtamisjärjestelmiin liittyvistä seikoista suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaaran vähentämiseksi sekä niiden seurausten rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mahdollistamiseksi,
- 18) silloin kun laitosten sijainti ja lähekkäisyys voivat lisätä suuronnettomuuden todennäköisyyttä tai mahdollisuutta tai pahentaa sen seurauksia, ketjureaktion vaaran vähentämiseksi on tärkeää vaihtaa asiaan liittyviä tietoja ja säätää väestölle tiedottamista koskeva yhteistyöstä,
- 19) ympäristötiedon saatavuuden parantamiseksi väestön tulisi saada tietää toiminnanharjoittajien laatimista turvallisuus selvityksistä, ja henkilöillä, joita suuronnettomuus mahdollisesti koskee, on oltava käytettävissä riittävät tiedot toimiakseen oikein sellaisen sattuessa,
- 20) hätätilanteisiin varautumisen kannalta on tärkeää, että niissä laitoksissa, joissa on huomattavia määriä vaarallisia aineita, laaditaan ulkoiset ja sisäiset pelastussuunnitelmat sekä organisoituaan niiden harjoitteluun ja tarvittaessa niiden korjaaminen sekä käyttöönotto suuronnettomuuden tapahtuessa tai sen uhatessa,
- 21) laitoksen henkilökuntaa on kuultava sisäisestä pelastussuunnitelmasta sekä väestöä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta,
- 22) asuinalueiden, huomattavassa yleisessä käytössä olevien sekä luontonsa puolesta erityisen kiinnostavien tai herkkien alueiden suojelemiseksi on tarpeellista, että jäsenmaiden maankäytön suunnittelussa ja muissa asiaan kuuluvissa jäsenvaltioiden toimintaperiaatteissa otetaan pitkällä aikavälillä huomioon, että on välttämätöntä säilyttää riittävä etäisyys edellä mainittujen alueiden ja kyseisten vaarallisten laitosten välillä ja että olemassa olevien laitosten osalta suunnittelussa otetaan huomioon tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisiin kohdistuva uhka ei kasvaisi,

23) sen varmistamiseksi, että suuronnettomuuden sattuessa toteutetaan tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, on laitoksen toiminnasta vastaavan henkilön välittömästi ilmoitettava onnettomuudesta toimivaltaisille viranomaisille sekä annettava näille tarpeelliset tiedot onnettomuuden seurausten arvioimiseksi,

24) tietojen vaihdon varmistamiseksi ja vastaavanlaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltiot toimittavat komissiolle tietoja alueellaan sattuvista suuronnettomuuksista, jotta komissio voisi analysoida niihin liittyvät vaarat ja perustaa ja ylläpitää erityisesti suuronnettomuuksia ja niistä saatuja opetuksia koskevan tiedonvälitysjärjestelmän; tämän tietojen vaihdon on koskettava myös sellaisia "läheltä piti" -tilanteita, joilla jäsenvaltioiden mielestä on erityistä teknistä mielenkiintoa suuronnettomuuksien estämisen ja niiden seurauksien rajoittamisen kannalta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on ehkäistä suuronnettomuuksia, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia, jotta koko yhteisössä voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea turvallisuuden taso.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan tuotantolaitoksiin, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I, 1 ja 2 osa, 2 sarake, mainitaan, lukuun ottamatta 9, 11 ja 13 artiklaa, joita sovelletaan tuotantolaitoksiin, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I, 1 ja 2 osa, 3 sarake, mainitaan.

Tässä direktiivissä tarkoitetaan "vaarallisten aineiden olemassaololla" sitä, että niitä on tai ennakoitaan olevan tuotantolaitoksessa tai sitä, että voidaan olettaa näitä aineita muodostuvan teollisen kemiallisen prosessin hallinnan menettämisen seurauksena vähintään liitteen I osissa 1 ja 2 säädettyjen vähimmäismäärien mukainen määrä.

2. Tämän direktiivin määräyksiä sovelletaan sen rajoittamatta työympäristöä koskevien yhteisön säännösten, erityisesti toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY soveltamista⁽¹⁾.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'tuotantolaitoksella' koko sitä toiminnanharjoittajien valvonnassa olevaa aluetta, jossa on vaarallisia aineita yhdessä tai useammassa laitoksessa, yhteiset tai toisiinsa liittyvät perusrakenteet tai toiminnot mukaan lukien;
- 2) 'laitoksella' tuotantolaitoksen sisäpuolella olevaa teknistä yksikköä, jossa tuotetaan, käytetään, käsitellään tai varastoidaan vaarallisia aineita. Se käsittää kaikki laitteistot, rakenteet, putkistot, koneet, työkalut, yksityisessä käytössä olevat rautatien sivuraiteet, satama-altaat, laitoksen käyttöön tarkoitettua lastaus- ja purkauspaikat, laiturit, varastot tai vastaavat kelluvat tai maalle rakennetut rakennelmat, jotka ovat tarpeen laitoksen toiminnalle;
- 3) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tuotantolaitosta tai laitosta tai pitää sitä hallinnassaan, tai joille on siirretty taloudellinen päätäntävalta tällaisessa teknisessä toiminnassa, jos kansallisessa lainsäädännössä on asiaa koskeva määräys;
- 4) 'vaarallisilla aineilla' liitteen I ensimmäisessä osassa lueteltuja tai liitteen I toisessa osassa vahvistettujen luokitusperiaatteiden mukaisia aineita, seoksia tai valmisteita, jotka ovat raaka-aineen, tuotteiden, sivutuotteiden, jätteiden tai välituotteiden muodossa, mukaan lukien sellaiset, joita voidaan kohtuudella olettaa muodostuvan onnettomuuden tapahtuessa;
- 5) 'suuronnettomuudella' esimerkiksi huomattavaa päästöä, tulipaloo, räjähdystä tai muuta ilmiötä, joka seuraa tässä direktiivissä tarkoitettua tuotantolaitoksen toiminnassa esiintyneistä hallitsemattomista tapahtumista, jotka voivat aiheuttaa ihmisten terveyden tai ympäristöön kohdistuvaa vakavaa välitöntä tai myöhemmin ilmenevää vaaraa tuotantolaitoksen sisä- tai ulkopuolella, ja jossa on mukana yksi tai useampia vaarallisia aineita;
- 6) 'vaaralla' sellaista vaaralliseen aineeseen tai tilanteeseen olennaisesti liittyvää ominaisuutta, joka voi aiheuttaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai ympäristölle;
- 7) 'riskillä' todennäköisyyttä, että tietty erityinen vaikutus syntyy tiettyinä aikana tai määrättyissä olosuhteissa;
- 8) 'varastoinnilla' sitä, että alueella varastoidaan tai säilytetään tietty määrä vaarallisia aineita.

4 artikla

Poikkeukset

Tätä direktiiviä ei sovelleta

- a) puolustusvoimien tuotantolaitoksiin, laitoksiin tai varastoihin,
- b) ionisoivan säteilyn aiheuttamiin vaaroihin,

(¹) EYVL N:o L 183, 29.6.1989, s. 1

- c) vaarallisten aineiden kuljetukseen ja väliaikaiseen varastointiin maantie-, rautatie-, sisävesi-, meri- ja ilmakuljetuksessa, mukaan lukien purku ja lastaus sekä siirto kuljetusmuodosta toiseen kuljetusmuotoon sata-ma-altaissa, laitureilla tai ratapihoilla tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella,
- d) vaarallisten aineiden siirtoon putkilinjoissa, pumppu-asetat mukaan lukien, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella,
- e) mineraalien etsintään tai hyödyntämiseen riippumatta siitä toteutetaanko se maanalaisissa kaivoksissa, avolou-hoksissa tai poranreikien kautta,
- f) kaatopaikkoihin.

5 artikla

Toiminnanharjoittajan yleiset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien seurauksien rajoittamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan olemaan aina valmis osoittamaan 16 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle, jota jäljempänä nimitetään "toimivaltaiseksi viranomaiseksi", erityisesti 18 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa varten, että hän on ryhtynyt kaikkiin tarpeellisiin tässä direktiivissä säädettyihin toimiin.

6 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan lähettämään ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle seuraaviin määräaikoihin mennessä:

- uusista tuotantolaitoksista, kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan,
- olemassa olevista tuotantolaitoksista, yhden vuoden kuluessa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivämäärästä.

2. Edellä 1 kohdassa määrättyssä ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi sekä kyseessä olevan tuotantolaitoksen täydellinen osoite,
- b) toiminnanharjoittajan toimipaikka ja sen täydellinen osoite,
- c) tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi tai toimi, jos on kyseessä muu henkilö kuin a alakohdassa tarkoitettu,
- d) tiedot, joiden avulla vaaralliset aineet tai näiden aineiden luokka voidaan tunnistaa,

- e) kyseis(t)en vaarallis(t)en aine(id)en määrä ja olomuoto,
- f) laitoksessa tai varastossa harjoitettava tai harjoitettavaksi suunniteltu toiminta,
- g) tuotantolaitoksen välitön ympäristö (seikat, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuksia tai pahentaa niiden seurauksia).

3. Jos olemassa olevan tuotantolaitoksen toiminnanharjoittaja on jo toimittanut kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen tämän direktiivin voimaantulopäivänä sovellettavien kansallisten lakien perusteella toimivaltaisille viranomaisille, ei 1 kohdassa säädettyä ilmoitusta vaadita.

4. Jos:

- toiminnanharjoittajan 2 kohdan mukaisesti tekemässä ilmoituksessa mainittu vaarallisen aineen määrä kasvaa merkittävästi, sen ominaisuudet, olomuoto tai valmistusmenetelmä muuttuvat merkittävästi, tai
- laitos suljetaan lopullisesti,

toiminnanharjoittajan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tilanteen muutoksesta.

7 artikla

Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan laatimaan asiakirja, jossa toiminnanharjoittaja selostaa toimintaperiaatteensa suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, ja huolehtimaan, että näitä toimintaperiaatteita noudatetaan. Toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemisen toimintaperiaatteet tulee laatia siten, että taataan ihmisille ja ympäristölle korkea turvallisuuden taso käyttämällä tarkoituksenmukaisia keinoja, rakenteita ja johtamisjärjestelmiä.

2. Asiakirjan laatimisessa on otettava huomioon liitteessä III esitetyt periaatteet, ja sen on oltava toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä erityisesti 5 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan soveltamista varten.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta 9 artiklassa tarkoitettuihin tuotantolaitoksiin.

8 artikla

Onnettomuuden leviäminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen määrittelee toiminnanharjoittajan 6 ja 9 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella tuotantolaitokset tai tuotantolaitosryhmät, joissa suuronnettomuuden todennäköisyys ja mahdollisuus voivat kasvaa tai suuronnettomuuden seuraukset saattavat suurentua tuotantolaitosten sijainnin ja toisten tuotantolaitosten läheisyyden sekä niissä olevien vaarallisten aineiden takia.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset tuotantolaitokset

- a) vaihtavat tarpeellisia tietoja asianmukaisella tavalla, jotta nämä tuotantolaitokset voivat ottaa huomioon suuronnettomuuden yleisen vaaran laadun ja laajuuden kokonaisuudessaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseen tähtäävissä toimintaperiaatteissaan, turvallisuusjohtamisjärjestelmissään ja turvallisuus selvityksissään sekä sisäisissä pelastussuunnitelmissaan,
- b) veloitetaan tekemään yhteistyötä yleisölle tiedottamisessa sekä tietojen toimittamisessa toimivaltaiselle viranomaiselle ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimista varten.

9 artikla

Turvallisuus selvitys

1. Jäsenvaltiot velvoittavat toiminnanharjoittajan tekemään turvallisuus selvityksen seuraavia tarkoituksia varten:

- a) osoittamaan, että on otettu käyttöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi liitteen III kohtien mukaisesti,
- b) osoittamaan, että suuronnettomuuden vaarat on tunnistettu ja että on ryhdytty tarpeellisiin toimiin niiden estämiseksi ja tällaisten onnettomuuksien ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamiseksi,
- c) osoittamaan, että riittävä turvallisuus- ja luotettavuustaso on otettu huomioon suunnittelussa, rakentamisessa, käytössä ja kunnossapidossa kaikkien laitosten toimintaan liittyvien varastojen, laitteiden ja perusrakenteiden osalta, joilla on yhteys tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuusvaaroihin,
- d) osoittamaan, että on laadittu sisäiset pelastussuunnitelmat, ja toimittamaan sellaiset tiedot, joiden perusteella voidaan laatia ulkoinen pelastussuunnitelma, jotta voitaisiin toteuttaa tarvittavat toimenpiteet suuronnettomuuden tapahtuessa,
- e) takaamaan riittävän tiedon toimittamisen toimivaltaisille viranomaisille, jotta nämä voivat tehdä päätöksen uusien toimintojen sijoittamisesta tai hankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten ympärillä.

2. Turvallisuus selvityksessä on oltava vähintään liitteessä II luetellut tiedot. Siinä on oltava lisäksi ajan tasalla oleva luettelo tuotantolaitoksessa olevista vaarallisista aineista.

Turvallisuus selvityksiä, niiden osia tai muita vastaavia muiden lakien mukaisesti laadittuja selvityksiä voidaan yhdistää yhdeksi ainoaksi tässä artiklassa tarkoitetuksi turvallisuus selvitykseksi, jos tällaisella menettelyllä voidaan välttää turha tietojen toistaminen tai tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön tai toimivaltaisen viran-

omaisen päällekkäinen työ, sillä edellytyksellä, että kaikki tässä artiklassa esitetyt vaatimukset täytetään.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu turvallisuus selvitys on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavina määräaikoina:

- uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen rakentamisen tai toiminnan aloittamista,
- olemassa olevista tuotantolaitoksista, joihin direktiivin 82/501/ETY määräyksiä ei ole sovellettu, 3 vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,
- muunlaisista tuotantolaitoksista 2 vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,
- 5 kohdan määräaikaiset tarkastukset viipymättä.

4. Ennen kuin toiminnanharjoittaja aloittaa rakentamisen tai toiminnan tai edellä 3 kohdan 2, 3 ja 4 luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltainen viranomainen kohtuullisessa määräajassa selvityksen saatuaan

- ilmoittaa toiminnanharjoittajalle turvallisuus selvitystä koskevat johtopäätöksensä pyydyttyään tarvittaessa lisäselvityksiä, tai
- kieltää kyseessä olevan tuotantolaitoksen käyttöönoton tai sen toiminnan jatkamisen 17 artiklassa määrättyjen valtuuksien ja menettelytapojen mukaisesti.

5. Turvallisuus selvitys tarkistetaan tietyin väliajoin ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle:

- vähintään joka viides vuosi,
- milloin tahansa muulloin toiminnanharjoittajan aloitteesta tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, kun se on tarpeen uusien seikkojen ilmaannuttua tai jotta voitaisiin ottaa huomioon turvallisuuteen liittyvän teknisen tietämyksen kehittyminen esimerkiksi onnettomuuksien tai, siinä määrin kuin mahdollista, "läheltä piti" -tilanteiden selvittelyn pohjalta sekä vaarojen arviointiin liittyvän tietämyksen lisääntyminen.

6. a) Jos osoitetaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että jotkin tietyt tuotantolaitoksessa olevat aineet tai jokin tuotantolaitoksen osa eivät voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa, jäsenvaltio voi b alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti rajoittaa turvallisuus selvityksissä vaaditut tiedot sellaisiin, jotka liittyvät vielä olemassa olevien suuronnettomuuksien vaarojen torjumiseen sekä niiden ihmiselle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamiseen.

b) Komissio laatii ennen tämän direktiivin soveltamista ja direktiivin 82/501/ETY 16 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti yhdenmukaistetut perusteet sen määrittämiseksi, miten toimivaltainen viranomainen voi päättää, että jokin tuotantolaitos ei voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa a alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä. A alakohtaa ei sovelleta ennen kuin nämä perusteet on määritelty.

- c) Jäsenvaltiot valvovat, että toimivaltainen viranomainen toimittaa komissiolle perustellun luettelon kyseisistä tuotantolaitoksista. Komissio toimittaa nämä luettelot vuosittain 22 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

10 artikla

Muutosten tekeminen laitoksiin, tuotantolaitoksiin tai varastoihin

Jos laitoksen, tuotantolaitoksen, varaston, prosessin tai vaarallisten aineiden laadun tai määrien muutoksella voi olla merkittäviä seurauksia suuronnettomuuksiin liittyvien vaarojen suhteen, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittaja:

- tarkistaa ja tarvittaessa muuttaa suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia toimintaperiaatteita sekä 7 ja 9 artiklassa tarkoitettuja johtamisjärjestelmiä ja menettelyjä,
- tarkistaa ja tarvittaessa korjaa turvallisuus selvityksen sekä toimittaa 16 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tätä korjausta koskevat täsmennykset ennen muutosten toteuttamista.

11 artikla

Pelastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaikkien 9 artiklan määräysten alaisten tuotantolaitosten osalta

- a) toiminnanharjoittaja laatii tuotantolaitoksen sisällä suoritettavia toimenpiteitä koskevan sisäisen pelastussuunnitelman

- uusille tuotantolaitoksille ennen niiden käyttöönottoa,
- olemassa oleville tuotantolaitoksille, joihin ei direktiivin 82/501/ETY määräyksiä ole sovellettu, kolmen vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,
- muille tuotantolaitoksille, kahden vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

- b) toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaisille viranomaisille ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten tarvittavat tiedot seuraaviin määräaikoihin mennessä:

- uusille tuotantolaitoksille ennen niiden käyttöönottoa,
- olemassa oleville tuotantolaitoksille, joihin ei direktiivin 82/501/ETY määräyksiä ole sovellettu, kolmen vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,
- muiden tuotantolaitosten osalta, kahden vuoden määräajassa 24 artiklan 1 kohdassa määrätystä päivästä lukien,

- c) jäsenvaltion tähän tehtävään nimeämät viranomaiset laativat ulkoisen pelastussuunnitelman niistä toimista, joihin ryhdytään tuotantolaitoksen ulkopuolella.

2. Pelastussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon seuraavat tavoitteet:

- Onnettomuudet on rajattava ja hallittava niiden seurauksien minimoimiseksi ja ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuneiden vahinkojen rajoittamiseksi.
- On toteutettava tarvittavat toimenpiteet ihmisten ja ympäristön suojaamiseksi suuronnettomuuksien seurauksilta.
- On annettava tarpeelliset tiedot väestölle ja asiasta vastaaville alueen viranomaisille ja laitoksille.
- On varauduttava suuronnettomuuden jälkien korjaamiseen ja ympäristön puhdistamiseen.

Pelastussuunnitelmissa on oltava liitteessä IV tarkoitettut tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin tarkoittamat sisäiset pelastussuunnitelmat laaditaan kuullen yrityksessä työskentelevää henkilökuntaa ja, että väestöä kuullaan ulkoisia pelastussuunnitelmia tehtäessä, tämän rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten velvoitteita.

4. Jäsenvaltioiden on luotava järjestelmä, joka takaa, että toiminnanharjoittajat ja tehtävään nimetyt viranomaiset tarkastavat, harjoittavat ja tarpeen vaatiessa korjaavat ja ajanmukaistavat sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat asianmukaisin, sopivin, enintään kolmen vuoden väliajoin. Tarkastamisessa on otettava huomioon näissä tuotantolaitoksissa ja kyseessä olevissa pelastuspalveluissa tapahtuneet muutokset, uuden teknisen tietämyksen ja tiedon lisääntyminen toimenpiteistä, jotka suuronnettomuuksissa on toteutettava.

5. Jäsenvaltioiden on luotava järjestelmä, joka takaa, että toiminnanharjoittajat ja tarvittaessa tähän tehtävään nimetyt toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat pelastussuunnitelmat viipymättä:

- suuronnettomuuden tapahtuessa, tai
- kun kyseessä on jokin hallitsematon tapahtuma, jonka voidaan sen luonteen takia kohtuudella olettaa johtavan suuronnettomuuteen.

6. Toimivaltainen viranomainen voi perustellusta syystä päättää, että turvallisuus selvityksen sisältämien tietojen perusteella ei sovelleta 1 kohdan määräyksiä ulkoisen pelastussuunnitelman pakollisesta laatimisesta.

12 artikla

Maankäytön suunnittelu

1. Jäsenvaltiot huolehtivat, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen ja niiden seurausten rajoittamisen tavoite otetaan huomioon jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaankuuluvissa toimintaperiaateissa. Ne pyrkivät näihin tavoitteisiin valvomalla:

- a) uusien tuotantolaitosten sijoittumista,
- b) olemassa oleviin tuotantolaitoksiin tehtäviä 10 artiklassa tarkoitettuja muutoksia,
- c) olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennushankkeita, uusia liikenneväyliä, yleisessä käytössä olevia kohteita tai asuinalueita, silloin kun tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaan kuuluvissa toimintaperiaatteissa otetaan huomioon tarve säilyttää pitkällä aikavälillä riittävä etäisyys tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten sekä asuinalueiden, yleisessä käytössä olevien alueiden ja luonnon kannalta erityisen tärkeiden tai erityisen herkkien alueiden välillä ja että olemassa olevien tuotantolaitosten osalta otetaan huomioon 5 artiklan mukaiset tekniset lisätoimenpiteet, jotta henkilöihin kohdistuvia vaaroja ei lisättäisi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä edellä 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen politiikkojen toteuttamisen helpottamiseksi. Menettelyjen on oltava sellaisia, että päätöksentekohetkellä on käytettävissä joko tapauskohtaisen tutkimuksen tai yleisten perusteiden nojalla laadittu tekninen lausunto tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä.

13 artikla

Turvallisuustoimenpiteitä koskevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että turvallisuustoimenpiteet ja onnettomuuden tapahtuessa noudatettava käytäytymistä koskevat tiedot saatetaan ilman eri pyyntöä sellaisten henkilöiden tietoon, joihin 9 artiklassa tarkoitettussa tuotantolaitoksessa alkunsa saanut suuronnettomuus voi vaikuttaa.

Nämä tiedot tarkistetaan joka kolmas vuosi ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle ja tiedotus toistetaan, ainakin jos on tehty 10 artiklassa tarkoitettuja muutoksia. Näiden tietojen on oltava jatkuvasti väestön saatavilla. Tiedotus väestölle on toistettava vähintään viiden vuoden väliajoin.

Tiedoista on käytävä ilmi vähintään liitteessä V luetellut seikat.

2. Jäsenvaltioiden on annettava niille jäsenvaltioille, jotka saattaisivat joutua alttiiksi 9 artiklassa tarkoitettusta tuotantolaitoksessa syntyvän suuronnettomuuden rajat ylittävälle vaikutuksille, riittävät tiedot, jotta nämä voivat

tarvittaessa noudattaa kaikkia asiaankuuluvia 11 ja 12 artiklan sekä tämän artiklan määräyksiä.

3. Jos kyseessä oleva jäsenvaltio on päättänyt, että lähellä toisen jäsenvaltion aluetta sijaitseva tuotantolaitos ei voi aiheuttaa 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua alueensa ulkopuolelle ulottuvaa suuronnettomuuden vaaraa eikä se siitä johtuen vaadi 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista, se ilmoittaa tästä toiselle jäsenvaltiolle.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että väestöllä on mahdollisuus tutustua turvallisuusselvitykseen. Toiminnanharjoittaja voi pyytää, etteivät toimivaltaiset viranomaiset antaisi yleisön tietoon tiettyjä selvityksen osia, mikäli ne koskevat liike- tai ammattisalaisuutta, luottamuksellisia henkilötietoja, yleistä turvallisuutta tai maanpuolustusta. Tällöin toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella viranomaisille muutettu raportti, josta nämä osat on poistettu, ja asettaa sen yleisön nähtäväksi.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että väestö voi ilmaista mielipiteensä seuraavissa tapauksissa:

- 9 artiklassa tarkoitettuja uusia tuotantolaitoksia koskevista suunnitelmista,
- olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävistä 10 artiklassa tarkoitetuista muutoksista, kun aiotut muutokset on tehtävä tämän direktiivin maankäytön suunnittelua koskevia määräyksiä noudattaen,
- rakennushankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä.

6. Jos tuotantolaitokset ovat 9 artiklan määräysten alaisia, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että väestöllä on mahdollisuus tutustua 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun vaarallisten aineiden luetteloon.

14 artikla

Tiedot, jotka toiminnanharjoittajan on annettava suuronnettomuuden jälkeen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajan on suuronnettomuuden jälkeen mahdollisimman nopeasti ja asianmukaisin tavoin

- a) tiedotettava tapahtuneesta toimivaltaiselle viranomaiselle,
- b) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot heti, kun ne ovat saatavissa
  - onnettomuusolosuhteet,
  - onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet,
  - käytettävissä olevat tiedot, jotta voitaisiin arvioida onnettomuuden vaikutukset ihmisiin ja ympäristöön, sekä
  - pelastustoimenpiteet, joihin on ryhdytty.

- c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä
- onnettomuuden keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutusten lieventämiseksi,
  - onnettomuuden toistumisen estämiseksi.
- d) saatettava toimittamansa tiedot ajan tasalle, jos perusteellisempi tutkimus paljastaa niihin tai niistä tehtyihin johtopäätöksiin vaikuttavia uusia seikkoja.

2. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi

- a) huolehtia siitä, että ryhdytään tarpeellisiin välittömiin, keskipitkän ja pitkä aikavälin toimenpiteisiin;
- b) kerätä tarkastuksen tai tutkimuksen avulla tai muilla asianmukaisilla tavoilla suuronnettomuuden täydelliseen selvittämiseen tarvittavat tiedot tekniikan, organisaation ja johtamisen osalta;
- c) ryhtyä tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että toiminnanharjoittaja tekee tarpeelliset korjaustoimenpiteet;
- d) antaa suosituksia tulevista onnettomuuksien ehkäisemiskeinoista.

15 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

1. Jotta suuronnettomuuksia voitaisiin ehkäistä ja niiden seurauksia rajoittaa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian niiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, jotka täyttävät liitteessä VI esitetyt perusteet. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio ja ilmoituksesta vastaavan viranomaisen nimi ja osoite,
- b) suuronnettomuuden päivämäärä, kellonaika ja paikka sekä toiminnanharjoittajan täydellinen nimi ja kyseessä olevan tuotantolaitoksen osoite,
- c) lyhyt kuvaus suuronnettomuuden olosuhteista, mukaan lukien selostus vaarallisista aineista, joita siinä oli mukana, ja ihmiselle ja ympäristölle aiheutuneista välittömistä vaikutuksista,
- d) lyhyt kuvaus toteutetuista pelastustoimenpiteistä sekä välittömästi toteutettavista varotoimenpiteistä, jotta estettäisiin onnettomuuden toistuminen.

2. Heti kun 14 artiklassa tarkoitettut tiedot on koottu, jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle selvitystyönsä tulokset ja suosituksensa 22 artiklassa määrätyn menetelyn mukaisesti laaditun ja ajan tasalla pidetyn lomakkeen avulla.

Jäsenvaltiot eivät saa lykätä näiden tietojen antamista muusta syyestä kuin salliakseen oikeuskäsittelyn saatta-

misen loppuun silloin, kun tällainen tietojen antaminen saattaisi vaikuttaa oikeuskäsittelyn kulkuun.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien sellaisten laitosten nimet, joilla voisi olla tietoja suuronnettomuuksista ja jotka voisivat antaa neuvoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimittava tällaisen onnettomuuden tapahtuessa.

16 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on asetettava tai nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on panna toimeen tässä direktiivissä vahvistetut tehtävät, sekä tarvittaessa muita laitoksia, joiden tehtävänä on avustaa toimivaltaista viranomaista tai toimivaltaisia viranomaisia teknisellä tasolla, tämän rajoittamatta toiminnanharjoittajan vastuuta.

17 artikla

Toiminnan kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä tuotantolaitoksen, laitoksen tai varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttäminen tai käyttöönotto, jos toiminnanharjoittajan toteuttamissa toimenpiteissä suuronnettomuuksien estämiseksi ja rajoittamiseksi on vakavia puutteita.

Jäsenvaltiot voivat kieltää tuotantolaitoksen, laitoksen, varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttämisen tai käyttöönoton, jos toiminnanharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta, selvityksiä tai muita tässä direktiivissä tarkoitettuja tietoja säädettyssä määrääjässä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajat voivat hakea muutosta toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan nojalla määräämään kieltoon asianmukaiselta elimeltä, josta määrätään kansallisessa lainsäädännössä ja kansallisissa menettelyissä.

18 artikla

Tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat käyttöön tarkastusjärjestelmän tai muita kyseessä olevaan tuotantolaitostyyppiin soveltuvia valvontakeinoja. Näiden tarkastusten tai valvontakeinojen käyttö ei riipu siitä, onko viranomaisille toimitettu turvallisuus- tai muita selvityksiä. Tarkastusten ja valvontatoimien on oltava sellaisia, että voidaan tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset järjestelmät, organisatoriset järjestelmät ja johtamisjärjestelmät, erityisesti

— jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on, tuotantolaitoksessa harjoitetut eri toiminnot huomioon ottaen, toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet torjuakseen suuronnettomuudet,

- jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on varautunut asianmukaisin toimenpitein suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella,
- että turvallisuus selvityksessä tai muussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tarkasti tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta,
- että edellä 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettu väestölle.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn tarkastusjärjestelmän on täytettävä seuraavat ehdot:

- a) kaikkia tuotantolaitoksia varten on oltava tarkastusohjelma. Ohjelmaan on kuuluttava ainakin yksi toimivaltaisen viranomaisen vuosittain kussakin 9 artiklassa tarkoitettussa tuotantolaitoksessa paikan päällä suorittama tarkastus, ellei toimivaltainen viranomainen ole laatinut tarkastusohjelmaa, joka perustuu kutakin tuotantolaitosta koskevien suuronnettomuusvaarojen järjestelmälliseen arviointiin.
- b) toimivaltaisen viranomaisen on kunkin tarkastuksen jälkeen laadittava sitä koskeva kertomus.
- c) tarvittaessa on toimivaltaisen viranomaisen suorittaman jokaisen tarkastuksen seuranta toteutettava tuotantolaitoksen johdon kanssa kohtuullisen määräajan kuluessa tarkastuksesta.

3. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää toiminnanharjoittajaa toimittamaan tarpeelliset lisätiedot, jotta se voisi arvioida asianmukaisesti suuronnettomuuden mahdollisuutta, suuronnettomuuksien todennäköisyyden mahdollista kasvua ja/tai niiden seurauksien mahdollista pahenemista sekä laatia ulkoisen suojele suunnitelman ja ottaa huomioon aineet, jotka olomuotonsa, erityisolosuhteiden tai sijoituspaikkansa takia voivat vaatia erityistä huomiota.

19 artikla

Tietojen vaihto ja tietojärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava tietoja suuronnettomuuksien ehkäisemisessä ja niiden seurauksien rajoittamisessa saamistaan kokemuksista. Näissä tiedoissa on käsiteltävä erityisesti tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden toimivuutta.

2. Komissio perustaa jäsenvaltioiden käytettäväksi rekisterin ja tietojärjestelmän, johon kootaan tiedot jäsenvaltioiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, seuraavia tarkoituksia varten:

- a) jotta voidaan taata jäsenvaltioiden 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen nopea välittäminen kaikille toimivaltaisille viranomaisille,

b) jotta voidaan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille onnettomuuksien syistä tehty tutkimus ja niistä tehdyt johtopäätökset,

c) jota voidaan tiedottaa toimivaltaisille viranomaisille ennalta ehkäisevät toimet, joihin on ryhdytty,

d) jotta voidaan toimittaa tietoja organisaatioista, jotka voivat antaa neuvoja tai tietoja suuronnettomuuksista, niiden ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta.

Rekisterissä ja tietojärjestelmässä on oltava vähintään:

- a) jäsenvaltioiden 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot,
- b) selvitykset onnettomuuksien syistä,
- c) onnettomuuksista tehdyt johtopäätökset,
- d) tiedot onnettomuuden toistumisen ehkäisemiseksi tarvittavista toimituksista.

3. Tämän rekisterin ja tietojärjestelmän on oltava jäsenvaltioiden hallitusten virastojen, teollisuuden ja kaupan järjestöjen, työmarkkinajärjestöjen, ympäristönsuojelualalla toimivien hallituksista riippumattomien järjestöjen ja muiden tällä alalla toimivien kansainvälisten järjestöjen tai tutkimuslaitosten käytettävissä tämän rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle joka kolmas vuosi selvitys 6 ja 9 artiklassa tarkoitetuista tuotantolaitoksista eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/692/ETY⁽¹⁾ määrätyn menetelyn mukaisesti. Komissio julkaisee yhteenvedon näistä tiedoista joka kolmas vuosi.

20 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot huolehtivat avoimuuden takaamiseksi siitä, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän direktiivin mukaisesti saamansa tiedot kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden käyttöön, jotka niitä pyytävät.

Toimivaltaisten viranomaisten tai komission saamia tietoja voidaan pitää luottamuksellisina, siinä määrin kuin kansalliset säännökset niin määräävät, jos ne vaarantavat:

- toimivaltaisten viranomaisten ja komission käsitellyn luottamuksellisuuden,
- luottamuksellisia kansainvälisiä suhteita ja kansallisen turvallisuuden,
- yleisen turvallisuuden,

(¹) EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48

- oikeustutkinnan tai meneillään olevan oikeuskäsitelyn salassapidon,
  - liike- tai teollisuussalaisuuksien säilymisen, henkinen omaisuus mukaan lukien,
  - yksityishenkilöitä koskevien tietojen ja/tai tiedostojen luottamuksellisuuden,
  - niiden kolmannen osapuolen antamien tietojen luottamuksellisuuden, jotka tämä on pyytänyt pitämään luottamuksellisena.
2. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltiota tekemään sopimuksia kolmansien maiden kanssa sellaisten tietojen vaihtamisesta, joita se voi saada kansallisesti.

21 artikla

Komitean tehtävä

Edellä 9 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen perusteiden hyväksymiseksi ja liitteiden II—VI tekniikan kehitykseen mukauttamiseksi sekä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun lomakkeen laatimiseksi tarvittavat toimenpiteet vahvistetaan 22 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

22 artikla

Komitea

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa määräajassa, jonka se säätää erikseen kussakin tämän kohdan nojalla antamas-

saan säädöksessä ja joka ei missään tapauksessa saa olla pidempi kuin kolmen kuukautta siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä

23 artikla

Direktiivin 82/501/ETY kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 82/501/ETY 24 kuukautta sen jälkeen, kun tämä direktiivi on tullut voimaan.
2. Direktiivin 82/501/ETY nojalla esitetyt tai laaditut ilmoitukset, suojele suunnitelmat ja yleisölle tarkoitetut tiedot pysyvät voimassa, kunnes ne on korvattu tämän direktiivin mukaisilla vastaavilla asiakirjoilla.

24 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 kuukautta sen jälkeen, kun direktiivi on tullut voimaan. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kun jäsenvaltiot antavat näitä säännöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset määräykset tällaisista viittauksista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuissa kysymyksissä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 1996.

Neuvoston puolesta

B. HOWLIN

Puheenjohtaja

Liitteiden luettelo

	<i>Sivu</i>
<i>Liite I</i> — Direktiivin soveltamisala	24
<i>Liite II</i> — Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 9 artiklassa tarkoitettussa turvallisuus-selvityksessä	29
<i>Liite III</i> — Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen organisaatiota ja johtamisjärjestelmää koskevat 7 artiklassa tarkoitetut periaatteet ja 9 artiklassa tarkoitetut tiedot	30
<i>Liite IV</i> — Tiedot, jotka on esitettävä 11 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissä	31
<i>Liite V</i> — Tiedot, jotka on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava väestölle	32
<i>Liite VI</i> — Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 15 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus onnettomuudesta	33

LIITE I

DIREKTIIVIN SOVELTAMISALA

JOHDANTO

1. Tämä liite koskee vaarallisten aineiden olemassaoloa 3 artiklan määrittämässä tuotantolaitoksessa, ja siinä määrätään tämän direktiivin artiklojen soveltamisesta.
2. Seoksia ja valmisteita käsitellään samalla tavalla kuin puhtaita aineita edellyttäen, että ne pysyvät pitoisuusrajoissa, jotka on vahvistettu niiden ominaisuuksien perusteella asiaa koskeissa direktiiveissä tai niiden viimeisimmissä tekniikan kehityksen huomioon ottavassa mukautuksessa ja jotka on esitetty osassa 2 olevassa 1 huomautuksessa, mikäli ei ole erityisesti annettu prosentuaalista koostumusta tai muuta määrittelyä.
3. Jäljempänä esitetyt vähimmäismäärät on annettu tuotantolaitosta kohti.
4. Artikloja sovellettaessa otetaan huomioon korkeimmat millä tahansa hetkellä kyseessä olevassa paikassa esiintyvät tai mahdollisesti esiintyvät määrät. Sellaisia vaarallisia aineita, joita on tuotantolaitoksessa vain enintään 2 prosenttia määrätystä vähimmäismäärästä, ei oteta lukuun laskettaessa paikalla olevaa kokonaismäärää, jos niiden sijaintipaikka tuotantolaitoksen tiloissa on sellainen, etteivät ne voi käynnistää tapahtumasarjaa, joka johtaa suuronnettomuuteen alueen muissa osissa.
5. Tarvittaessa sovelletaan osassa 2 olevassa 4 huomautuksessa annettuja sääntöjä vaarallisten aineiden tai vaarallisten aineiden luokkien yhteenlaskemisesta.

OSA 1

Aineet

Jos osassa 1 mainittu aine tai aineryhmä kuuluu myös johonkin osassa 2 mainittuun luokkaan, vähimmäismäärinä käytetään osassa 1 annettuja määriä.

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
Ammoniumnitraatti	350	2 500
Ammoniumnitraatti	1 250	5 000
Arsenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai sen suolat	1	2
Arsenitrioksidi, arseeni(III)hapoke tai sen suolat		0,1
Bromi	20	100
Kloori	10	25
Jauhemaiset nikkeliyhdisteet, jotka voivat joutua hengitysteihin (nikkelimonoksidi, nikkelidioksidi, nikkelisulfidi, trinikkelidi-sulfidi, dinikkelitrioksidi)		1
Etyleeni-imiini	10	20
Fluori	10	20
Formaldehydi (pitoisuus $\geq$ 90 %)	5	50
Vety	5	50
Kloorivety (nesteytetty kaasu)	25	250
Lyijyalkyylit	5	50
Erittäin helposti syttyvät nesteytetty kaasut (mukan lukien nestekaasu) ja maakaasu	50	200
Asetyleeni	5	50
Etyleenioksidi	5	50
Propyleenioksidi	5	50
Metanoli	500	5 000
4,4-metyleeni-bis(2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhemaisessa muodossa		0,01

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
Metyyli-isosyanaatti		0,15
Happi	200	2 000
Tolueneeni-di-isosyanaatti	10	100
Karbonsyylidikloridi (fosgeeni)	0,3	0,75
Arsenitrihydridi (arsiini)	0,2	1
Fosforitrihydridi (fosfiini)	0,2	1
Rikkidikloridi	1	1
Rikkiatrioksiidi	15	75
Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodioksiinit (TCDD mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä		0,001
Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT AINEET: 4-aminobifenyyli ja/tai sen suolat, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-kloorimetyylieetteri, metyylikloori-metyylieetteri, dimetyylikarbamyylidikloridi, dimetyylinitrosamiini, heksametyylifosforitriamidi, 2-naftyyliamiini ja/tai sen suolat ja 1,3-propaanisulfonyl-4-nitrodifenyyli	0,001	0,001
Moottoribensiini ja muut bensiinit	5 000	50 000

HUOMAUTUKSET

1. Ammoniumnitraatti (350/2 500)

Sovelletaan ammoniumnitraatin ja ammoniumnitraattia sisältäviin seoksiin, joiden ammoniumnitraattia laskettu tyypipitoisuus ylittää 28 painoprosenttia (muut kuin huomautuksessa 2 tarkoitetut), ja sellaisiin ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joissa ammoniumnitraatin pitoisuus on yli 90 painoprosenttia.

2. Ammoniumnitraatti (1 250/5 000)

Tämä koskee direktiivin 80/876/ETY mukaisia yksinkertaisia ammoniumnitraattipohjaisia lannoitteita ja seoslannoitteita, joissa ammoniumnitraatin muodossa olevan typen pitoisuus on yli 28 painoprosenttia (seoslannoite sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumia).

1. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsodioksiinit

Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsodioksiinien määrät lasketaan seuraavien painostuskertoimien avulla:

Kansainväliset toksisuusekvivalenttikertoimet (International Toxic Equivalent Factors (ITEF) kyseessä oleville aineille (NATO/CCMS))

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
	2,3,4,6,7,8-HxCDF		
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	} 0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

OSA 2

Aineiden ja valmisteiden luokat, joita ei ole erityisesti mainittu osassa 1

Sarake 1	Sarake 2	Colonne 3
Vaaralliset aineet	soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina) 3 artiklan 4 kohdassa määritellyille vaarallisille aineille	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
1. ERITTÄIN MYRKYLLISET	5	20
2. MYRKYLLISET	50	200
3. HAPETTAVAT	50	200
4. RÄJÄHTÄVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 2 a annetun määritelmän mukainen)	50	200
5. RÄJÄHTÄVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 2 b annetun määritelmän mukainen)	10	50
6. SYTTYVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 a annetun määritelmän mukainen)	5 000	50 000
7a. HELPOSTI SYTTYVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 b 1 annetun määritelmän mukainen)	50	200
7b. HELPOSTI SYTTYVÄT nesteet (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 b 2 annetun määritelmän mukainen)	5 000	50 000
8. ERITTÄIN HELPOSTI SYTTYVÄT (kun aine tai valmiste on huomautuksessa 3 c annetun määritelmän mukainen)	10	50
9. YMPÄRISTÖLLE VAARALLISET, joihin liittyvät seuraavat vaaralausekkeet:		
i) R50 "erittäin myrkyllistä vesiliöille"	200	500
ii) R51 "myrkyllistä vesiliöille" ja R53 "voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä"	500	2 000
10. AINEET, jotka eivät sisälly yllä lueteltuihin luokkiin ja joihin liittyvät seuraavat vaaralausekkeet:		
i) R14 "reagoi voimakkaasti veden kanssa" (mukaan lukien R14/15)	100	500
ii) R29 "kehittää myrkyllistä kaasua veden kanssa"	50	200

HUOMAUTUKSET

- Aineet ja valmisteet luokitellaan seuraavien direktiivien (ja muiden muutosten) sekä niiden tekniikan kehityksen huomioon ottavien viimeisimpien mukautusten mukaisesti:
  - vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston direktiivi 67/548/ETY⁽¹⁾,
  - vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten säännösten lähentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/379/ETY⁽²⁾,

⁽¹⁾ EYVL N:o 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/105/EY (EYVL N:o L 294, 30.11.1993, s. 21).

⁽²⁾ EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 14

- vaarallisten valmisteiden (torjunta-aineiden) luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten säännösten lähentämisestä 26 päivänä kesäkuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/631/ETY⁽¹⁾.

Jos tuotantolaitoksessa on tai voi olla aineita tai valmisteita, joita ei jonkin yllä mainitun direktiivin mukaisesti luokitella vaarallisiksi, mutta joilla kuitenkin on tai voi olla tuotantolaitoksessa vallitsevissa olosuhteissa vastaavanlaisia ominaisuuksia mahdollisina suuronnettomuuksien aiheuttajina, noudatetaan niiden suhteen väliaikaisia luokitusmenettelyjä asianmukaisen direktiivin tätä asiaa koskevan artiklan mukaisesti.

Jos aineet ja valmisteet voidaan luokitella ominaisuuksiensa perusteella usealla tavalla, sovelletaan tämän direktiivin tarkoittamalla alalla pienimpiä vähimmäismääriä.

Tämän direktiivin soveltamista varten laaditaan 22 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen luettelo, joka sisältää tiedot aineista ja valmisteista ja joka on pidettävä ajan tasalla ja hyväksyttävä kyseistä menettelyä noudattaen.

2. Räjähävällä aineella tai valmisteella tarkoitetaan

- a) i) ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R 2),
  - ii) pyroteknistä ainetta (tai ainesosta), joka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua tai niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvissa eksotermisissä kemiallisissa reaktioissa, joissa ei tapahdu detonaatiota, tai
  - iii) esineissä olevaa räjähtävää tai pyroteknistä ainetta,
- b) ainetta tai valmistetta, joka on erittäin helposti räjähtävää iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R 3).

3. Syttyvillä, helposti syttyvillä ja erittäin helposti syttyvillä aineilla ja valmisteilla (luokat 6, 7 ja 8) tarkoitetaan

a) syttyviä nesteitä:

kemikaaleja, joiden leimahduspiste on vähintään 21 °C ja enintään 55 °C (vaaralauseke R 10) ja jotka ylläpitävät palamista,

b) helposti syttyviä nesteitä:

- 1) — aineita ja valmisteita, jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä itsestään joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ilman ulkopuolista energiaa (vaaralauseke R 17),

— aineita joiden leimahduspiste on alempi kuin 55 °C ja jotka pysyvät nestemäisinä paineenalaisina ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran,
- 2) kemikaaleja, joiden leimahduspiste on alempi kuin 21 °C, mutta jotka eivät ole erittäin helposti syttyviä (riskilausekkeen R 11 toinen luettelukohta),

c) erittäin helposti syttyviä kaasuja ja nesteitä:

- 1) nestemäisiä aineita ja valmisteita, joiden leimahduspiste on alempi kuin 0 °C ja kiehumispiste (tai kun kyseessä on kiehumisalue, kiehumisen alkamislämpötila) on normaalipaineessa enintään 35 °C (vaaralausekkeen R 12 ensimmäinen luettelukohta), ja
- 2) kaasumaisia aineita ja valmisteita, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ja ilmanpaineessa (vaaralausekkeen R 12 toinen luettelukohta), riippumatta siitä, pidetäänkö niitä kaasumaisessa muodossa tai nestemäisessä muodossa paineen alaisina, lukuun ottamatta osassa 1 mainittuja erittäin helposti syttyviä nesteytettyjä kaasuja (nestekaasu mukaan lukien) ja maakaasua, ja
- 3) nestemäisiä aineita ja valmisteita, joita pidetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa.

4. Tuotantolaitoksessa olevan vertailumäärän määrittämiseksi vaaralliset aineet lasketaan yhteen seuraavan kaavan mukaan:

jos summa on

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + q_5/Q + \dots > 1,$$

⁽¹⁾ EYVL N:o L 206, 29.7.1978, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/32/ETY (EYVL N:o L 154, 5.6.1992, s. 1).

kun q_x tarkoittaa tämän liitteen osissa 1 tai 2 mainittujen vaarallisten aineiden x (tai samaan luokkaan kuuluvien aineiden) määrää ja

Q tarkoittaa osassa 1 tai 2 annettua vähimmäismäärää,

kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa on noudatettava tämän direktiivin säädöksiä.

Tätä sääntöä sovelletaan seuraavissa tilanteissa:

- a) osan 1 aineisiin ja valmisteisiin, joita on vähemmän kuin määrätty vähimmäismäärät, samalla kun siellä on keskenään samaan luokkaan kuuluvia osassa 2 mainittuja aineita, sekä samaan luokkaan kuuluvien osassa 2 mainittujen valmisteiden yhteenlaskemiseen
- b) samassa tuotantolaitoksessa olevien 1, 2 ja 9 luokkien yhteenlaskemiseen,
- c) samassa tuotantolaitoksessa olevien luokkien 3, 4, 5, 6, 7a, 7b ja 8 yhteenlaskemiseen.

LIITE II

VÄHIMMÄISTIEDOT, JOTKA ON ESITETTÄVÄ 9 ARTIKLASSA TARKOITETUSSA
TURVALLISUUSSELVITYKSESSÄ**I. Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tiedot tuotantolaitoksen organisaa-
tiosta ja johtamisjärjestelmästä**

Näistä tiedoista on käytävä ilmi liitteessä III käsitellyt seikat.

II. Kuvaus tuotantolaitoksen ympäristöstä

- A. Kuvaus alueesta ja sen ympäristöstä, myös maantieteellinen sijainti sekä sääolosuhteita, maaperää, pohja- ja pintavesiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa tiedot alueen aikaisemmasta käytöstä.
- B. Selostus tuotantolaitoksen laitoksista ja muista toiminnoista, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran.
- C. Kuvaus alueista, joihin suuronnettomuus saattaa vaikuttaa.

III. Laitoksen kuvaus

- A. Kuvaus tärkeimmistä toiminnoista ja tuotteista turvallisuuden kannalta tärkeissä tuotantolaitoksen osissa, suuronnettomuuksien vaaralähteistä ja tilanteista, joissa suuronnettomuus voisi tapahtua, sekä lisäksi kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä onnettomuuksien ehkäisemiseksi.
- B. Kuvaus prosesseista, erityisesti käyttömenetelmistä.
- C. Kuvaus vaarallisista aineista:
  - 1) luettelo vaarallisista aineista, johon kuuluu
    - kyseessä olevien vaarallisten aineiden yksilöinti: kemiallinen nimi, CAS-numero, IUPACin mukainen nimi,
    - niiden vaarallisten aineiden enimmäismäärät, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla,
  - 2) fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmiselle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista,
  - 3) aineen fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa tai ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

IV. Onnettomuusriskien tunnistaminen ja analysointi sekä ehkäisemiskeinot

- A. Yksityiskohtainen kuvaus mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä siitä, millä todennäköisyydellä ja minkälaisissa olosuhteissa niitä esiintyy, mukaan lukien yhteenveto sekä laitoksen sisällä että sen ulkopuolella esiintyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa näiden onnettomuuksien syntyyn.
- B. Arvio kuvattujen suuronnettomuuksien seurausten laajuudesta ja vakavuudesta.
- C. Kuvaus laitosten turvallisuuden takaamiseksi käytettävistä teknisistä tekijöistä ja laitteista.

V. Pelastustoimenpiteet onnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi

- A. Kuvaus suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi laitokseen asennetuista laitteistoista.
- B. Hälytyksen ja pelastustoimien organisointi.
- C. Kuvaus sisäisestä ja ulkoisesta pelastusvalmiudesta.
- D. Yhteenveto yllä A-, B- ja C-kohdissa kuvatuista seikoista, jotka tarvitaan 11 artiklan tarkoittaman sisäisen pelastussuunnitelman laatimiseksi.

LIITE III

SUURONNETTOMUUKSIEN EHKÄISEMISEN KANNALTA TARPEELLISET TUOTANTOLAITOKSEN ORGANISAATIOTA JA JOHTAMISJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT 7 ARTIKLASSA TARKOITETUT PERIAATTEET JA 9 ARTIKLASSA TARKOITETUT TIEDOT

Toiminnanharjoittajan laatimia suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteita ja turvallisuusjohtamisjärjestelmää toteutettaessa otetaan huomioon seuraavat seikat. Edellä 7 artiklassa tarkoitettussa asiakirjassa esitettävät määräykset pitäisi suhteuttaa tuotantolaitoksessa esiintyvään suuronnettomuuden varaan.

- a) Suuronnettomuuksien ehkäisemiseen tähtäävät toimintaperiaatteet pitäisi esittää kirjallisesti, ja niihin pitäisi sisältyä toiminnanharjoittajan vahvistamat suuronnettomuuksien vaaran rajoittamista koskevat yleiset päämäärät ja toimintaperiaatteet.
- b) Turvallisuusjohtamisjärjestelmän pitäisi sisältää se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatorakenne, vastuualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon.
- c) Turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:
  - i) Organisaatio ja henkilökunta; kaikkialla organisaatiossa suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtäviä ja vastuualueita. Henkilöstön koulutustarpeen määrittämistä ja koulutuksen järjestämistä. Henkilöstön ja tarvittaessa alihankkijoiden osallistumista.
  - ii) Suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi; normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmälliseksi tunnistamiseksi sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto.
  - iii) Käytönvalvonta; laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen.
  - iv) Muutosten hallinta; menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävien muutosten tai uusien laitosten, prosessien tai varastojen suunnitteluun.
  - v) Suunnittelu vaaratilanteiden varalta; sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat vaaratilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja korjata pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet.
  - vi) Toteutuksen seuranta; sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi antamien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimintojen menettelyt siinä tapauksessa, että näitä tavoitteita ei saavuteta. Näihin menettelyihin pitäisi kuulua toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai täpärästi vältetyistä onnettomuuksista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuuksia, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettelyt ottaen huomioon aiemmat kokemukset.
  - vii) Tarkistus ja arviointi; sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehoa ja asianmukaisuutta. Ylemmän johdon tekemä kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toteuttamisesta ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

*LIITE IV***TIEDOT, JOTKA ON ESITETTÄVÄ 11 ARTIKLASSA TARKOITETUISSA PELASTUSSUUNNITELMISSA****1. Sisäiset pelastussuunnitelmat**

- a) Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet ja jotka ovat vastuussa laitoksen sisäisistä pelastustoimista.
- b) Sen henkilön nimi ja tehtävät, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin.
- c) Kuvaus toimista, joihin on ryhdyttävä tilanteen tai tapahtuman hallitsemiseksi ja sen seurauksien rajoittamiseksi, jokaisen ennakoitavissa olevan tilanteen tai tapahtuman osalta, joka voisi merkittävästi vaikuttaa suuronnettomuuden syntymiseen; kuvauksessa on selostettava myös turvallisuuslaitteet ja käytettävissä olevat voimavarat.
- d) Alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien hälytysjärjestelmä ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa.
- e) Millä tavalla onnettomuuden sattuessa ilmoitetaan nopeasti ulkoisen pelastussuunnitelman aloittamisesta vastaaville viranomaisille, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten yksityiskohtaisempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan.
- f) Millä tavalla henkilökuntaa koulutetaan tehtäviin, jotka heidän edellytetään suorittavan, ja tarpeen vaatiessa tämän toiminnan yhteensovittaminen ulkoisen pelastuspalvelun kanssa.
- g) Millä tavalla alueen ulkopuolella tehtäviä pelastustoimia tuetaan.

2. Ulkoiset pelastussuunnitelmat

- a) Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet, ja niiden henkilöiden nimet, joilla on valtuudet johtaa ja sovittaa yhteen alueen ulkopuolella tehtäviä toimia.
- b) Millä tavalla mahdollisista onnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, miten hälytykset annetaan ja miten apua kutsutaan.
- c) Miten ulkoisen pelastussuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavat voimavarat sovitetaan yhteen.
- d) Miten alueella toteutettuja pelastustoimia tuetaan.
- e) Miten alueen ulkopuolella toteutetaan pelastustoimia.
- f) Miten väestölle annetaan tarkkoja tietoja onnettomuudesta ja millaista käyttäytymistä väestön pitäisi noudattaa.
- g) Miten huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla vaikutuksia yli valtion rajojen.

LIITE V

TIEDOT, JOTKA ON 13 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAISESTI ILMOITETTAVA YLEISÖLLE

1. Toiminnanharjoittajan nimi ja tuotantolaitoksen osoite.
2. Tietoja antavan henkilön nimi ja asema.
3. Vahvistus siitä, että tuotantolaitoksen on noudatettava tämän direktiivin soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja hallinnollisia määräyksiä ja että 6 artiklan 3 kohdassa säädetty ilmoitus sekä 9 artiklan 1 kohdassa säädetty turvallisuusselvitys on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.
4. Selkeästi laadittu selostus tuotantolaitoksen toiminnasta tai toiminnoista.
5. Tuotantolaitoksessa olevien suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien aineiden ja valmisteiden yhteinen nimitys tai liitteen I osassa 2 mainittujen vaarallisten aineiden ollessa kyseessä, yleisnimi tai vaaran yleisluokka, sekä maininta näiden aineiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.
6. Yleisiä tietoja suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset väestöön ja ympäristöön.
7. Asianmukaiset tiedot siitä, miten onnettomuusalueella olevaa väestöä varoitetaan onnettomuudesta ja miten se pidetään suuronnettomuuksissa tapahtumien tasalla.
8. Asianmukaiset tiedot siitä, mihin toimiin onnettomuusalueella olevan väestön on ryhdyttävä ja miten sen on käytädyttävä suuronnettomuuden tapahtuessa.
9. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoidaan niiden seuraukset.
10. Maininta ulkoisesta pelastussuunnitelmasta onnettomuusalueen ulkopuolelle ulottuvien seurausten hallitsemiseksi ja kehoitus noudattaa kaikkia pelastustoimen antamia ohjeita tai käskyjä onnettomuuden tapahtuessa.
11. Täsmennykset siihen, miten muita asioita koskevia tietoja saa, sikäli kuin ne eivät ole kansallisen lainsäädännön mukaan luottamuksellisia.

LIITE VI

PERUSTEET, JOIDEN NOJALLA KOMISSIOLLE ON TEHTÄVÄ 15 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAINEN ILMOITUS ONNETTOMUUDESTA

I. Komissiolle on ilmoitettava kaikki alakohdassa 1 tarkoitetut onnettomuudet sekä onnettomuudet, joilla on vähintään yksi jäljempänä 2, 3, 4 tai 5 alakohdassa mainituista seurauksista.

1. Onnettomuuteen liittyvät aineet

Tulipalot, räjähdykset tai vahingossa tapahtuneet vaarallisen aineen päästöt, joissa esiintyy kyseessä olevaa ainetta vähintään 5 prosenttia liitteen I sarakkeessa 3 mainitusta vähimmäismäärästä.

2. Henkilö- tai omaisuusvahingot

Vaarallisista aineista suoranaisesti aiheutunut suuronnettomuus, joka on johtanut johonkin seuraavista tapahtumista:

- kuolemantapaus,
- kuusi henkilöä on loukkaantunut tuotantolaitoksen tiloissa ja ollut sairaalahoitossa vähintään 24 tuntia,
- yksi henkilö tuotantolaitoksen ulkopuolella on joutunut sairaalahoitoon vähintään 24 tunniksi,
- tuotantolaitoksen ulkopuolella sijaisev(i)ja asunto(ja) on vahingoittunut ja tullut käyttökelvottomaksi/käyttökelvottomiksi onnettomuuden johdosta,
- henkilöitä on jouduttu evakuoimaan tai heitä on käsketty pysymään sisä- tai suojatiloissa vähintään kahden tunnin ajan (henkilöä × tuntia): luvun on oltava vähintään 500,
- juomavesi, sähkö, kaasu tai puhelin on ollut poikki yli kaksi tuntia (henkilöä × tuntia): luvun on oltava vähintään 1 000.

3. Välittömät ympäristövahingot

- *pysyvät tai pitkäaikaiset ympäristövahingot maa-alueilla*
  - vähintään 0,5 ha ympäristön tai suojelun kannalta tärkeää, lainsäädännöllä suojeltua luonnon-suojelualuetta,
  - vähintään 10 ha muuta aluetta mukaan lukien maatalouskäytössä olevat alueet,
- *huomattavat tai pitkäaikaiset vahingot vesistöissä tai meriympäristössä (*)*
  - vähintään 10 km joesta tai kanavasta,
  - vähintään 1 ha järvestä tai lammesta,
  - vähintään 2 ha suistoalueesta,
  - vähintään 2 ha rannikoista tai merestä,
- *huomattavat pohjavesivahingot (*)*
  - vähintään 1 ha.

4. Omaisuusvahingot

- tuotantolaitokselle aiheutuneet omaisuusvahingot: vähintään 2 miljoonaa ecua,
- tuotantolaitoksen ulkopuoliset aineelliset vahingot: vähintään 0,5 miljoonaa ecua.

5. Rajojen yli ulottuvat vahingot

Vaarallisesta aineesta suoranaisesti aiheutunut vahinko, jonka vaikutukset ulottuvat kyseessä olevan jäsenvaltion alueen ulkopuolelle.

II. Komissiolle olisi lisäksi ilmoitettava sellaisista onnettomuuksista ja "läheltä piti" -tilanteista, joilla jäsenvaltiot arvioivat olevan erityistä teknistä merkitystä suuronnettomuuksien estämiselle ja niiden seurauksien rajoittamiselle, vaikka ne eivät noudattaisi yllä mainittuja määrällisiä arviointiperiaatteita.

(*) Vahinkoa arvioidessa voidaan tarvittaessa viitata direktiiveihin 75/440/ETY, 76/464/ETY ja tiettyjä aineita koskevista sovellutuksista annettuihin direktiiveihin 76/160/ETY, 78/659/ETY, 79/923/ETY tai LC 50 -arvoon vahinkoja kärsineiden ympäristöjen edustavien lajien osalta, kuten ne on määritelty "ympäristölle vaarallinen" -perusteesta annetussa direktiivissä 92/32/ETY.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä joulukuuta 1996,

Japanista peräisin olevien kartiorullalaakereiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä

(97/27/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan,

ottaa huomioon polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 522/94⁽³⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa asiasta kyseisen asetuksen säännösten mukaisesti,

sekä katsoo, että

osan yhteisön kartiorullalaakereiden kokonaistuotannosta.

- (2) Valituksessa esitettiin sellaisia todisteita polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta, joita pidettiin riittävinä menettelyn aloittamiseksi. Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa asiasta komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽⁴⁾ polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Japanista peräisin olevien kartiorullalaakereiden tuonnissa yhteisöön.
- (3) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen aloittamisesta yhteisön tuottajille, tuojille ja japanilaisille tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Japanin edustajille ja antoi asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.
- (4) Komissio etsi ja tarkisti kaikki tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämänsä tiedot.
- (5) Tässä menettelyssä käytettiin tutkimusajanjaksona 1 päivän lokakuuta 1993 ja 30 päivän kesäkuuta 1994 välistä ajanjaksoa. Tiettyjen tekijöiden suuntauksia koskevassa arvioinnissa, jonka tarkoituksena oli päätellä, oliko yhteisön tuotannonala kärsinyt vahinkoa kyseessä olevan tuonnin perusteella, valittiin 1 päivän tammikuuta 1991 ja 30 päivän kesäkuuta 1994 välinen ajanjakso. Jotta tutkimusajanjakso ja edellisiä kalenterivuosisia koskevien tietojen verrattavuus voitaisiin varmistaa, komissio päätteli edellä mainittujen tietojen perusteella vastaavat tiedot 12 kuukauden ajanjaksolta.

A. MENETTELY

- (1) Vuoden 1993 marraskuussa komissio vastaanotti valituksen, jonka Federation of European Bearing Manufacturers' Association (FEBMA) oli jättänyt sellaisten yhteisön tuottajien puolesta, joiden yhteisen tuotannon väitettiin muodostavan suuren

⁽¹⁾ EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 66, 10.3.1994, s. 10

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 181, 2.7.1994, s. 7

- (6) Tutkimus on ylittänyt tavanomaisen keston vahingon toteamisen ja menettelyn syy-yhteyteen liittyvien seikkojen monimutkaisuuden johdosta, minkä aiheutti se, että tarkasteltavana olevaan tuoteseen sisältyi runsaasti toisistaan erilaisia lajeja.
- (7) Yhteisön tuotannonala koostuu seuraavista tuottajista:
- FAG Kugelfischer Georg Schäfer KGaA (Schweinfurt, Saksa)
  - SKF GmbH (Schweinfurt, Saksa)
  - SKF Industrie SpA (Cascine Vica, Italia)
  - SKF Espagnola S.A. (Madrid, Espanja)
  - Timken France (Colmar, Ranska)
  - British Timken (Northampton, Yhdistynyt kuningaskunta) ja
  - Société Nouvelle de Roulements (Annecy, Ranska).
- (8) Seuraavat yritykset veivät kartiorullalaakereita Japanista Euroopan yhteisöön tutkimusajanjakson aikana:
- Koyo Seiko Co. Ltd (Osaka)
  - NTN Corporation (Osaka)
  - Nachi Fujikoshi Corporation (Tokio)
  - NSK Ltd (Tokio)
  - Maekawa Bearing Manufacturing Co. Ltd (Osaka) ja
  - MC International Inc. (Osaka).
- (11) Japanissa ja yhteisössä kartiorullalaakerit myydään pääsääntöisesti kahdelle asiakasryhmälle, eli teollisille käyttäjille ja jälleenmyyjille.
- (12) Todettiin, että Japanissa tuotetut kartiorullalaakerit, jotka viedään yhteisöön sekä yhteisön tuottajien tuottamat kartiorullalaakerit ovat samankaltaisia fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan. Tämän vuoksi niitä on pidettävä samankaltaisina tuotteina neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 12 kohdan mukaisesti.
- (13) Vuonna 1991 komissio aloitti yhteisön tuotannonalan pyynnöstä erillisen polkumyynnin vastaisen menettelyn ulkorenkaiden tuonnissa⁽¹⁾ ja vuonna 1993 otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tämän tuotteen osalta⁽²⁾.
- (14) Tämän tutkimuksen yhteydessä yhteisön tuotannonala esitti, että komissio pitäisi kartiorullalaakereita ja ulkorenkaita yhtenä tuotteena ja yhdistäisi tähän menettelyyn liittyvän tutkimuksen samaan aikaan meneillään olevaan Japanista peräisin olevien ulkorenkaiden tuontiin sovellettavan polkumyynnin vastaisen menettelyn uudelleentarkasteluun⁽³⁾. Japanilaiset tuottajat tukivat tätä kantaa. Komissio päätti kuitenkin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimen perustelujen mukaisesti⁽⁴⁾ pitäytyä kannassaan, että kartiorullalaakerit ja ulkorenkaat ovat kaksi eri tuotetta, joista kummankin osalta voidaan laillisesti ottaa käyttöön erillinen polkumyynnin vastainen menettely.

C. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAISEN TUOTE

- (9) Valtituksessa tarkoitettu tuote, jonka osalta menettely aloitettiin, on kartiorullalaakerit, myös ilman ulkorengasta, jotka luokitellaan CN-koodiin 8482 20 00.
- (10) Kartiorullalaakereihin sisältyvät seuraavat osat: 1) kartionmuotoinen sisärenkas, joka on tehty samasta aineesta kuin ulkorengas (sisä- ja ulkorenkaat muotoillaan usein samasta palasta); 2) kitkan estävät kartiorullat, jotka asennetaan sisärenkaalle, joka voi niiden avulla liikkua suhteessa ulkorengaaseen; 3) kori, joka pitää rullat paikallaan sisärenkaalla; ja 4) ulkorengas, joka on vastakierteinen osa ja johon ulkokierteinen osa eli kartio (joka koostuu sisärenkaasta, rullista ja korista) asennetaan kokonaisen kartiorullalaakerin tuottamiseksi. Kartiorullalaakereita käytetään pääosin ajoneuvoteollisuudessa.
- (15) Yksi yhteisön tuottajista ei vastannut tyydyttävästi komission kyselylomakkeeseen tämän asettamassa määräajassa. Koska kyseinen yritys ei toiminut yhteistyössä, se suljettiin pois yhteisön tuotannonalalta sellaisena kuin se on valituksessa määritettynä, ja näin ollen myös komission vahingon määrityksestä tämän tutkimuksen yhteydessä. Tämän tutkimuksen lopun osalta ilmaisulla 'yhteisön tuotannonala' tarkoitetaan yhteistyössä toimineita yhteisön tuottajia, jotka tukivat valitusta ja joiden yhteinen kartiorullalaakereiden tuotanto muodostaa suuren osan yhteisön kokonaistuotannosta asetuksen (ETY) N:o 2423/88 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 2, 4.1.1991, s. 8

⁽²⁾ EYVL N:o L 9, 15.1.1993, s. 7

⁽³⁾ EYVL N:o C 292, 20.10.1994, s. 5

⁽⁴⁾ Asia T-166/94 Koyo Seiko Co. Ltd. v. Euroopan unionin neuvosto. 14 päivänä heinäkuuta 1995 annettu tuomio.

D. VAHINKO

Kulutus

- (16) Vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana kartiorullalaakereiden kulutus Euroopan yhteisössä laski noin 150 miljoonasta kappaleesta 135 miljoonaan eli noin 9 prosentilla. Kyseinen markkinoiden supistuminen johtuu yleisten suhdannevaihtelujen vaikutuksesta kartiorullalaakereiden markkinoihin, minkä aikana kartiorullalaakereiden markkinoiden koko vaihtelee tuotteen käyttäjien yleisen toiminnan tason mukaisesti.

Tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (17) Vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuonti laski 5 800 tonnista 5 000 tonniin eli 13,8 prosenttia, ja saman ajanjakson aikana tuotteen myynti laski 11 miljoonasta kappaleesta 11 miljoonaan eli 23 prosenttia.
- (18) Saman ajanjakson aikana Japanista peräisin olevien kartiokuulalaakereiden markkinaosuus laski 7,4 prosentista vuonna 1991 tutkimusajanjakson 6,2 prosenttiin.

Tuontihinnat

- (19) Hintatietoja toimittaneiden japanilaisten tuottajien veloittamia hintoja verrattiin asiakasryhmittäin ja asianomisten osapuolten täysin samoina pitämien lajien osalta yhteisön tuottajien veloittamiin hintoihin neljässä jäsenvaltiossa (Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska ja Italia), joiden katsottiin edustavan koko yhteisössä vallitsevia olosuhteita.

Hintojen alittavuus todettiin tämän perusteella. Polkumyyntimarginaalin painotettu keskiarvo sellaisten viejien osalta, jotka toimivat tältä osin yhteistyössä komission kanssa on noin 13 prosenttia yhteisön tuottajien liikevaihdosta kyseisten lajien osalta. Lisäksi komissio on arvioinut viejien hinnoittelua niiden myydessä kyseisiä tuotteita johdanto-osan 11 kappaleessa mainitulle kahdelle asiakasryhmälle käyttäen edellä kuvattuja menetelmiä. Tästä arvioinnista ilmeni, että japanilaisten viejien hintojen alittavuus oli suurempi jälleenmyyjien kuin teollisten käyttäjien osalta. Tämä hinnoittelu osoittaa vääräksi yhteisön tuotannonalan väitteen, että asianomaiset viejät käyttäytyivät hyökkäävämmiin markkinalohkolla, joka oli sille tärkeämpi, eli teolliset käyttäjät.

Yhteisön tuotannonalan tilanne*Markkinaosuudet*

- (20) Yhteisön tuotannonalan vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana tuottamien kartiorullalaakereiden markkinaosuus (kappaleina)

laski 80,58 prosentista 75,52 prosenttiin. Lisäksi 12 jäsenvaltion yhteisön ulkopuolelle (pääasiallisesti Itävallassa ja Yhdysvalloissa) sijoittautuneiden pitkään toimineiden ja yhteisön tuotannonalaan etuyhteydessä olevien tuotantolaitosten markkinaosuus kasvoi 6,17 prosentista 10,08 prosenttiin saman ajanjakson aikana.

Hinnat

- (21) Kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan kartiorullalaakereista veloittamat, ecuina lasketut hinnat laskivat vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana keskimäärin kaikkiin asiakasryhmiin suunnatussa myynnissä 2,81 prosenttia. Vuodesta 1993 hinnat laskivat 0,98 prosenttia. Teollisille käyttäjille suunnatussa myynnissä, joka muodostaa suurimman osan yhteisön tuotannonalan kokonaisliikevaihdosta, hinnat laskivat 3,18 prosenttia vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana teollisille käyttäjille ja 1,87 prosentilla vuodesta 1993. Jälleenmyyjille suunnatussa myynnissä hinnat laskivat 0,88 prosentilla vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana ja nousivat 3,74 prosenttia vuodesta 1993.

Myynti

- (22) Yhteisön tuotannonalan yhteisössä valmistamien kartiorullalaakereiden myynti kappaleina laski 14 prosentilla vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana. Lisäksi, kuten edellä mainittiin, 12 jäsenvaltion yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden, pitkään toimineiden ja yhteisön tuotannonalaan etuyhteydessä olevien tuotantolaitosten valmistamien kartiorullalaakereiden myynti yhteisön tuotannonalan puolesta kasvoi huomattavasti saman ajanjakson aikana. Näin ollen yhteisön tuotannonalan kartiorullalaakereiden yhteenlaskettu myynti laski 10 prosenttia, mikä vastaa edellä mainittua markkinaosuuden supistumisen prosenttilukua, mutta se kasvoi jälleen 8 prosentilla vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

Kannattavuus

- (23) Tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön teollisuuden myynnin tuotto oli negatiivinen kyseessä olevan ajanjakson aikana, ja tappiot nousivat 11 prosentista 17 prosenttiin vuodesta 1991 vuoteen 1993. Yhteisön tuotannonalan tilanne parani kuitenkin vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana, jolloin tappiot olivat noin 7 prosenttia.

Tuotanto

- (24) Vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana yhteisön tuotannonalan tuotanto laski noin 11 prosentilla.

Tuotantokäyttö/tuotantokäytön käyttö, tutkimus- ja kehittämistoiminta sekä sijoitustoiminta

- (25) Yhteisön tuotannonalan tuotantokäyttö laski 9,3 prosenttia ja tuotantokäytön käyttöaste laski 2,2 prosenttiyksikköä. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan kustannukset laskivat saman ajanjakson aikana 62 prosenttia, ja uusien sijoitusten määrä laski myös huomattavasti.

Työllisyys

- (26) Vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan työllisyysaste laski noin 27 prosenttia. Kyseisen ajanjakson aikana kuitenkin yhteisön teollisuus siirsi tuotantokäytöstä tuotannon kokonaisrakenteen sisällä ja ryhtyi mittavaan rakennemuutostukseen yleisen tuottavuuden parantamiseksi, mikä on johtanut työllisyysasteen pienenemiseen.

Vahinkoa koskeva päätelmä

- (27) Edellä olevasta arvioinnista johtuva päätelmä on se, että yhteisön tuotannonala oli taloudellisissa vaikeuksissa kyseessä olevan ajanjakson aikana. Taloudelliset tulokset kuitenkin paranivat huomattavasti, vaikka ne pysyivät negatiivisina.

E. SYY-YHTEYS

- (28) Komissio tutki perusasetuksen säännösten mukaisesti, johtuiko yhteisön tuotannonalan tilanne kyseessä olevan tuonnin määristä ja hinnoista, ja oliko näiden vaikutus sellainen, että vahinkoa voidaan pitää merkittävänä. Tässä tutkimuksessa huolehdittiin siitä, että yhteisön tuotannonalan huonon tilanteen ei katsottaisi johtuvan kyseessä olevasta tuonnista, jos se oli muiden tekijöiden aiheuttama.

- (29) Kuten mainittiin, Japanista tulevan tuonnin määrä laski 7,4 prosentista vuonna 1991 tutkimusajanjakson 6,2 prosenttiin. Tätä olisi verrattava yhteisön tuottajien yhteisössä tuottamien kartiorullalaakereiden markkinaosuuteen, joka oli 80,58 vuonna 1991 ja 75,52 tutkimusajanjakson aikana, sekä siihen, että yhteisön tuotannonala toi yhteisöön huomattavia määriä esimerkiksi Itävallassa ja Yhdysvalloissa sijaitsevien, pitkään toimineiden tuotantolaitosten valmistamia kartiorullalaakereita jälleenmyyntiä varten. Kyseisen tuonnin markkinaosuus nousi 6,17 prosentista vuonna 1991 tutkimusajanjakson 10,08 prosenttiin. Tällä tuonnilla oli korkein markkinaosuus verrattuna muista kolmansista maista tulevaan tuontiin (joka nousi 5,86

prosentista 6,68 prosenttiin) ja sen taso oli korkeampi sekä määrältään että markkinaosuudeltaan.

- (30) Japanilaisten viejien hintojen alittavuudesta huolimatta yhteisön tuotannonalan markkinaosuus yhteenlaskettuna edellä mainituista syistä siihen etuyhteydessä olevien, pitkään toimineiden tuotantolaitosten tuottamien ja yhteisön tuotujen tuotteiden kanssa, pysyi lähes muuttumattomana koko tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pieneneminen oli itse aiheutettu, kun se johtui pääasiallisesti kolmansissa maissa sijaitsevien tuotantolaitosten valmistamien tuotteiden tuonnista. Arvioituaan Japanista tulevan tuonnin vaikutuksen yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kehitykseen kyseessä olevan ajanjakson aikana, ottaen huomioon myös yhteisön tuotannonalaan etuyhteydessä olevien ja kolmansissa maissa sijaitsevien tuotantolaitosten valmistamien tuotteiden tuonnin komissio päätteli, että vahinkoa ei voitu pitää merkittävänä.

- (31) Yhteisön tuotannonala väitti, että sen oli pakko mukauttaa hintojaan japanilaisten viejien alhaisempiin hintoihin ja hintatarjouksiin markkinaosuutensa puolustamiseksi, mikä aiheutti hintojen laskun ja jäädyttämisen sekä huomattavia taloudellisia menetyksiä, ja että japanilaiset tuottajat vaikuttivat näin ollen voimakkaasti hintatasoon yhteisössä suhteellisen alhaisesta markkinaosuudestaan huolimatta.

- (32) Hintojen alittamisen olemassaoloa ja tasoa tietyillä myyntikanavilla ja niissä tapahtuvissa kaupoissa ei pidetä ratkaisevana tekijänä tämän tutkimuksen tulosten osalta. Perusasetuksen mukaisesti ainoastaan polkumyynnin vaikutus on tärkeä. Tässä yhteydessä yhteisön tuotannonala esitti, että komission laskemaan hintojen laskumarginaaliin olisi lisättävä 3 prosentin marginaali, joka vastaa tuotantotalan tuotantokustannusten keskimääräistä rekisteröityä nousua saman ajanjakson aikana, hintojen jäädyttämismarginaalin huomioon ottamiseksi. Yhteisön tuotannonala esitti, että kyseinen hintojen jäädyttäminen on erityisen tärkeä teollisten käyttäjien asiakasryhmälle suunnatun myynnin osalta. Yhteisön tuotannonala esitti, että taantuman aikana (vuodesta 1990 vuoden 1994 alkuun) yhteisön tuotannonala puolusti markkinaosuuttaan japanilaisten kilpailijoiden alhaisempia hintatarjouksia vastaan. Väitteen mukaan yhteisön tuotannonala toimi tarvittavalla tavalla taantuman aikana, koska tuotantomäärien ja markkinaosuuden lasku olisi nostanut kartiokuululaakereiden tuotantokustannuksia yksikköä kohti ja näin ollen kasvattanut yhteisön tuotannonalan tappioita.

- (33) Komissio on toki todennut, että hinnat laskivat 1 päivän tammikuuta 1991 ja 30 päivän kesäkuuta 1994 välisenä aikana. Kuitenkin, jos yhteisön tuotannonala olisi joutunut jäädyttämään hintojaan määrien ja markkinaosuuden säilyttämiseksi ennal- laan, missä itse asiassa onnistuttiin suuressa määrin, taloudelliset tappiot olisivat kasvaneet. Tutki- muksen tulokset osoittivat kuitenkin päinvastaista: yhteisön tuotannonalan tulokset paranivat aikana, jolloin tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei sovellettu polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.
- (34) Edellä olevan johdosta komissio ei ole samaa mieltä siitä, että tarkasteltavana oleva tuonti olisi laskenut tai jäädyttänyt yhteisön tuotannonalan hintoja ratkaisevana pidettävällä määrällä, erityisesti ottaen huomioon taantumien esiintymisen kyseessä olevan ajanjakson aikana.
- (35) Japanilaisten viejien hinnoittelusta todettiin, että hintojen alittavuus, jota komissio väitti niiden harjoittavan teollisille käyttäjille suunnatussa myyn- nissä, oli tasoltaan alahaisempi kuin jälleenmyyjille, joka oli toinen asiakasryhmä, suunnatussa myyn- nissä harjoitettu hintojen alittavuus. Näin ollen hintojen alittavuusmarginaalin painotettu keskiarvo muodostui pääasiallisesti korkeammasta polku- myyntimarginaalista japanilaisten viejien myynnissä teollisille käyttäjille, kun toisaalta olisi otettava huomioon, että todettu rajoitettu hintojen laske- minen tai jäädyttäminen osoitti päinvastaisen suun- tauksen (eli sen taso oli korkeampi teollisille käyt- täjille kuin jälleenmyyjille suunnatussa myynnissä).
- (36) Yhteisön tuotannonala esitti myös, että alhaisen hintatason vuoksi se oli joutunut pienentämään sekä tuotantokykynsä yhteisössä että sijoituksensa viiteajanjakson aikana kannattavuusrajan laskemi- seksi ja tappioiden pienentämiseksi. Tämä johti tilanteeseen, jossa yhteisön tuotannonala ei voinut tyydyttää asiakkaiden kysyntää vuonna 1995. Jotta se voisi sijoittaa tuotantokykyyn, yhteisön teollisuus väittää tarvitsevänsä huomattavasti korkeampaa tuottoa myynnistä, kuin minkä se sai tutkimusajan- jakson aikana.
- (37) Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että kustan- nusten pienentäminen on tavanomaista liikekäyt- täytymistä erityisesti silloin, kun tuotantoala on taloudellisessa taantumassa. Toisaalta noususuhdan- teen markkinatilanteessa tuotantokyvyn lisäämistä ja sen rahoittamista tavanomaisilla rahoitusvaroilla voidaan myös pitää tavanomaisena käytäntönä. Tuotantokyvyn pienentämisen ei siis voida katsoa johtuvan kyseessä olevasta tuonnista erityisesti sen vuoksi, että tuonnin määrä pieneni enemmän kuin mitä yhteisön tuotannonalan tuotantokyky pieneni. Lisäksi tuotantokyvyn pienenemistä on tarkasteltava samassa yhteydessä kuin yhteisön tuotannonalan tuotannon siirtämistä 12 jäsenvaltion ulkopuolella sijaitsevien pitkään toimineisiin tuotantolaitoksiin.
- (38) Otettuaan huomioon kaikki edellä olevat seikat komissio päätteli, että Japanista tulevan tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalaan ei ole niin voimakas, että sitä voitaisiin pitää merkittävänä asetuksen (ETY) N:o 2423/88 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

F. VAHINGON UHKA

- (39) Yhteisön tuotannonala väitti, että tuonti Japanista muodostaa asetuksen (ETY) N:o 2423/88 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vahingon uhan sekä väitti ja esitti todisteita siitä, että tuonti Japanista kasvoi absoluuttisesti tutkimusajanjakson jälkeen esittäen, että kyseinen tuonti laskee tai jäädytti hintoja.
- (40) Olisi muistettava, että komissio on todennut, että tutkimusajanjakson ajan japanilaisten viejien markkinaosuudet pienenivät, ja että kyseessä oleva tuonti ei vaikuttanut merkittäväällä tavalla yhteisön tuotannonalan saman ajanjakson ajan veloittamiin hintoihin.
- (41) Yhteisön tuotannonalan esittämistä tiedoista huoli- matta niiden perusteella ei voida päätellä, että tuon- timäärien kasvu vaikuttaisi yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden ja hinnan kehityssuuntaukseen siinä suhteessa, että sitä voitaisiin pitää asetuksen (ETY) N:o 2423/88 4 artiklan 1 kohdan mukaisena huomattavan vahingollisena vaikutuksena erityisesti ottaen huomioon markkinoiden ilmeisen nousu- käänteen tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.
- (42) Lisäksi komissiolla ei ole todisteita siitä, että Japanin tuotantokyky tai varastot ovat kasvaneet tai kasvavat lähitulevaisuudessa.
- (43) Näin ollen komissio katsoo, että Japanista tulevan tuonnin aiheuttamaa tulevaa merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle ei ole ennustettavissa eikä sitä voida katsoa tapahtuvan lähiaikoina, ja että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen vahingon uhan perusteella ei ole perus- teltua.

G. POLKUMYYNTI

- (44) Edellä olevan päätelmän perusteella komissio ei pitänyt tarpeellisenä arvioida, tapahtuiko kyseessä oleva tuonti polkumyynnillä, koska vaikka näin olisi ollut, tämä ei olisi vaikuttanut millään tavoin edellä olevaan arviointiin eikä se olisi näin ollen muuttanut tehtyjä päätelmiä.

H. PÄÄTELMÄ

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

- (45) Menettely olisi näissä olosuhteissa päätettävä asetuksen (ETY) N:o 2423/88 9 artiklan mukaisesti.
- (46) Komissio ilmoitti päätelmissään asianomaisille osapuolille, mukaan lukien yhteisön tuotannonala. Saatuaan komissiolta edellä mainittuja tosiasioita ja päätelmiä koskevat tiedot yhteisön tuotannonalan edustajat esittivät lisää huomautuksia sekä suullisesti että kirjallisesti kyseessä olevan Japanista tulevan tuonnin vaikutuksista yhteisön tuotannonalaan. Komissio otti kyseiset huomautukset huomioon mutta päätteli, että edellä mainittuja päätelmiä ei voitu kumota niiden perusteella. Tietyt jäsenvaltiot esittivät vastalauseita kyseisestä toimintatavasta neuvoo-antavassa komiteassa.

Ainoa artikla

Japanista peräisin olevien, CN-koodiin 8482 20 00 kuuluvien kartiorullalaakereiden tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely päätetään.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 1996.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

OIKAISUJA

Oikaistaan komission suositus 96/733/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, yhteisön direktiivien täytäntöönpanossa käytettävistä ympäristösopimuksista

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti No L 333, 21. joulukuuta 1996)

Sisällysluettelossa sekä sivulla 59 otsikossa ja sivulla 61 allekirjoituspäiväyksessä:

korvataan ilmaisuihin: "9 päivänä joulukuuta 1996"

ilmaisulla: "27 päivänä marraskuuta 1996".
